

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 8 декември 2022 г.
(OR. en)

15841/22

Междуетноститутуционално досие:
2022/0407(CNS)

FISC 258
ECOFIN 1302
IA 217

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	8 декември 2022 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2022) 701 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на цифровите технологии

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2022) 701 final.

Приложение: COM(2022) 701 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 8.12.2022 г.
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

**за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в
сферата на цифровите технологии**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Данъкът върху добавената стойност (ДДС) е основен източник на приходи във всички държави — членки на ЕС¹. Той е и основен източник на финансиране за бюджета на ЕС, тъй като 0,3 % от събрания на национално равнище ДДС се прехвърля в бюджета на ЕС като собствени ресурси, което представлява 12 % от общия бюджет на ЕС. Въпреки ключовото значение на ДДС за изготвянето на бюджетната политика, системата на ДДС е затруднена от неоптимални методи за събиране и контрол на ДДС. Тя също така налага прекомерна тежест и разходи за привеждане в съответствие.

Загубата на данъчни приходи, известна като „разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС“², очертава проблемите, причинени от неоптималното събиране и контрол на ДДС. Значителна част от тези загуби се дължат на вътреобщностни измами с липсващ търговец³, които се оценяват на общо 93 милиарда евро за 2020 г. Разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС включва също така загуба на приходи от вътрешни измами с ДДС и отклонение от данъчно облагане, избягване на ДДС, несъстоятелност и финансова неплатежоспособност, както и погрешни изчисления и административни грешки. Системата на ДДС не само е уязвима за измами, но също така става все по-сложна и обременяваща за предприятията. По специално, 30-годишните правила за ДДС при презгранична търговия не са пригодени към извършването на стопанска дейност в ерата на цифровите технологии и поради това е необходимо да се помисли как технологиите може да се използват за намаляване на административната тежест и свързаните с нея разходи за предприятията и в същото време за борба с данъчните измами.

Поради това в своя план за действие от 2020 г. за справедливо и опростено данъчно облагане в подкрепа на стратегията за възстановяването⁴ Комисията обяви законодателния пакет „Правила за ДДС в ерата на цифровите технологии“, който беше включен и в работната програма на Комисията за 2022 г.⁵ Настоящото предложение е част от този пакет, заедно с предложението за Регламент на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на реда и условията за административно сътрудничество в областта на ДДС, необходими за ерата на цифровите технологии⁶, и предложението за Регламент за изпълнение на Съвета за изменение на Регламент за

¹ Евростат: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics

² Разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС е общата разлика между очакваните приходи от ДДС въз основа на законодателството в областта на ДДС и допълнителните разпоредби и действително събраната сума:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Европол: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (приложение II, точка 20).

⁶ Моля, включете препратка, когато такава е налична.

изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета по отношение на изискванията за предоставяне на информация за някои режими за ДДС⁷.

След обявяването на плана за действие на Комисията в областта на данъчното облагане Съветът заяви, че „*подкрепя предложението на Комисията за изясняване, опростяване и модернизиране на правилата на ЕС за ДДС*“, „*приветства обявената от Комисията инициатива за модернизиране на задълженията за отчитане при презгранични сделки (...) и намерението на Комисията да проучи необходимостта от адаптиране на рамката на ДДС към икономиката на платформите*“⁸. Резолуциите на Европейския парламент като цяло подкрепят инициативите за борба с измамите с ДДС⁹. Освен това Европейският парламент спомена изричната си подкрепа за инициативата, като заяви, че „*очаква законодателното предложение за модернизиране на задълженията за отчитане на ДДС*“¹⁰. Съвсем наскоро Европейският парламент прие резолюция¹¹, в която се отбелязва потенциалът на данните и цифровите инструменти за намаляване на бюрократичните формалности и опростяване на различните задължения на данъкоплатците, по-специално в областта на подаване на справки-декларации за ДДС и обобщени декларации, (...) и се приветства предложението на Комисията за модернизиране, опростяване и хармонизиране на изискванията за ДДС чрез отчитане в реално време на база сделка и електронно фактуриране. В резолюцията се подчертава също така, че многообразието в данъчните уредби на държавите членки представлява тежест и предизвикателство и макар да се одобрява системата на Съюза за обслужване на едно гише, в резолюцията се изисква разширяване на нейния обхват, така че в него да се включат по-широк набор от услуги.

Този пакет има три основни цели:

- 1) Модернизиране на задълженията за отчитане на ДДС¹² чрез въвеждане на изисквания за цифрово отчитане с цел стандартизиране информацията, която данъчно задължените лица трябва да предоставят в електронен формат на данъчните органи за всяка сделка. В същото време с него ще се наложи използването на електронно фактуриране за презграничните сделки;

⁷ Моля, включете препратка, когато такава е налична.

⁸ Заключение на Съвета относно справедливото и ефективно данъчно облагане във времена на възстановяване, данъчните предизвикателства, свързани с цифровизацията, и доброто управление в областта на данъчното облагане в ЕС и извън него (FISC 226 ECOFIN 1097, док. 13350/20).

⁹ Резолюция на Европейския парламент от 24 ноември 2016 г. относно „Към окончателна система на ДДС и борба срещу измамите с ДДС“ (2016/2033(INI); Резолюция на Европейския парламент от 4 октомври 2018 г. относно борбата срещу митническите измами и защитата на собствените ресурси на ЕС (2018/2747(RSP)).

¹⁰ Резолюция на Европейския парламент от 16 февруари 2022 г. относно прилагането на Шестата директива за ДДС: каква е липсващата част за намаляване на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС в ЕС? (2020/2263(INI)).

¹¹ Резолюция на Европейския парламент от 10 март 2022 г., съдържаща препоръки към Комисията относно справедливо и опростено данъчно облагане в подкрепа на стратегията за възстановяване (P9_TA(2022)0082).

¹² Задълженията за отчитане на ДДС се отнасят до задължението на регистрираните за целите на ДДС предприятия да подават пред данъчния орган периодични декларации за своите сделки с оглед на осъществяването на контрол върху събирането на ДДС.

- 2) Справяне с предизвикателствата на **икономиката на платформите**¹³ чрез актуализиране на правилата за ДДС, приложими за основаната на платформи икономика, за да се реши въпросът с еднаквото третиране, като се изяснят правилата за мястото на доставка, приложими за тези сделки, и като се засили ролята на платформите за събирането на ДДС, когато те улесняват доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или за пътнически транспорт; и
- 3) Избягване на необходимостта от множество **регистрации за целите на ДДС** в ЕС и подобряване на функционирането на въведения инструмент за деклариране и плащане на дължимия ДДС при дистанционните продажби на стоки¹⁴ чрез въвеждане на единна регистрация за целите на ДДС. За целта е необходимо да се подобрят и разширят съществуващите системи за обслужване на едно гише/обслужване на едно гише при внос и обратно начисляване, за да се сведат до минимум случаите, в които от данъчно задълженото лице се изисква да се регистрира в друга държава членка.

1) Изисквания за отчитане на ДДС и изисквания за цифрово отчитане

Директивата за ДДС е от 70-те години на миналия век и поради това изискванията за отчитане по подразбиране не включват цифрово отчитане. Световната тенденция обаче е да се преминава от традиционно спазване на изискванията за ДДС към обмен на данни за сделките в реално време с данъчните администрации, често въз основа на електронно фактуриране. Директивата за ДДС¹⁵ представлява значителна пречка пред цифровизацията, тъй като държавите членки трябва да получат дерогация, за да могат да приемат изискванията за цифрово отчитане въз основа на задължителни изисквания за електронно фактуриране.

Въпреки това, най-вече чрез такава дерогация, няколко държави членки въведоха различни видове изисквания за цифрово отчитане, с които се предоставя информация на данъчните органи сделка по сделка. Мерките се оказаха успешни за увеличаване на събирането на ДДС, благодарение на подобренията в данъчния контрол и възпиращия ефект върху неспазването. Свързаното с това увеличение на приходите от ДДС от 2014 г. до 2019 г. се оценява в порядъка между 19 и 28 милиарда евро в държавите членки, които са

¹³ В това отношение понятието „икономика на платформите“ се отнася до доставките на услуги, извършвани чрез платформа.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

¹⁵ За държавите членки няма изрично предвидена възможност да въведат задължителни изисквания за електронно фактуриране като средство за гарантиране на правилното събиране на ДДС и за предотвратяване на измамите с ДДС. В член 232 от Директивата за ДДС се посочва, че използването на електронни фактури е при условие, че те се приемат от получателя; за тази разпоредба не може да бъде предвидена дерогация чрез член 273, в който на държавите членки се позволява да въвеждат други задължения за данъкоплатците, за да гарантират правилното събиране на ДДС и да предотвратят измамите с ДДС. Следователно, ако дадена държава членка желае да въведе задължителни изисквания за електронно фактуриране, тя трябва да направи това, като поиска дерогация от директивата съгласно член 395, което подлежи на единодушното съгласие на Съвета въз основа на предложение на Комисията.

въвели изисквания за цифрово отчитане през този период, което съответства на годишно увеличение на приходите от ДДС между 2,6 % и 3,5 %.¹⁶

Директивата за ДДС дава на държавите членки широка свобода на действие при въвеждането на задълженията, които те считат за необходими за осигуряване на правилното събиране на данъка и за предотвратяване на отклонението от данъчно облагане. Поради това изискванията за цифрово отчитане се различават значително в отделните държави членки. Те могат да включват i) предаване на месечни отчети за бизнес сделки, ii) подаване на фактури в реално време, iii) предаване на данни от фактури в реално или квази-реално време или iv) подаване на данъчни и счетоводни данни или регистри за ДДС. Други държави членки са въвели нецифрови инструменти за отчитане на сделките, като например справки, в които не се предоставят данни на равнището на сделката, а само стойностите на продажбите или покупките по клиент или доставчик (списъци на доставчици и клиенти). Всички тези изисквания са в допълнение към изискването за подаване на справки-декларации за ДДС.

Машабът на проблемите, резултат от бързото въвеждане на различни изисквания за цифрово отчитане на ДДС, и необходимостта от бързи действия бяха потвърдени от заинтересованите страни по време на консултацията¹⁷. Произтичащото от това фрагментиране на регулаторната рамка води до допълнителни разходи за привеждане в съответствие за предприятията, които извършват дейност в различни държави членки и поради това трябва да спазват различни местни изисквания, и създава пречки в рамките на единния пазар. Тъй като все по-голям брой държави членки прилагат различни модели на задължения за цифрово отчитане¹⁸, свързаните с фрагментирането разходи за многонационалните дружества (дружества с присъствие в повече от една държава членка)¹⁹ са значителни. В целия ЕС те се оценяват на около 1,6 милиарда евро годишно, от които 1,2 милиарда евро се поемат от малки по

¹⁶ В проучването „ДДС в ерата на цифровите технологии“ е извършен иконометричен анализ, за да се прецени дали изискванията за цифрово отчитане са подобрили спазването на изискванията за ДДС, като съответно са намалили разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС и са увеличили приходите от ДДС. Въздействието на изискванията за цифрово отчитане се оценява въз основа на две зависимы променливи: разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС и коефициента на ефективност „С“. Подробна информация за спецификациите на модела и резултатите можете да намерите в приложение 4 към доклада за оценка на въздействието, придружаващ настоящото предложение (работен документ на службите на Комисията SWD (2022) 393).

¹⁷ Резюме на обществената консултация може да намерите тук: [ДДС в ерата на цифровите технологии \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/consultation_en).

¹⁸ Понастоящем в няколко държави членки съществуват различни видове изисквания за цифрово отчитане: електронно фактуриране за митническо оформяне (Италия), отчитане в реално време (Унгария, Испания), отчитане по SAF-T (Литва, Полша, Португалия), справки за целите на ДДС (България, Хърватия, Чехия, Естония, Латвия, Словашката република), а някои държави членки обявиха публично предстоящите изисквания за отчитане (Франция, Гърция, Румъния).

¹⁹ По оценки на Евростат в Съюза има около 210 000 многонационални дружества, като 85 % от тях имат местно седалище, а останалите се контролират от чуждестранни лица.

мащаб многонационални дружества, а 0,4 милиарда евро от големи по мащаб многонационални дружества²⁰.

Освен това сегашната система за отчитане на вътреобщностните сделки (наричана в Директивата за ДДС „обобщени декларации“²¹) не позволява на държавите членки ефективно да се справят с измамите с ДДС, свързани с тези сделки. Настоящите обобщени декларации датират от 1993 г. и оттогава не са претърпели съществени промени. Те не са пригодени за цифровата икономика и трудно може да бъдат сравнени с много по-модерните системи за цифрово отчитане, въведени от някои държави членки за вътрешните сделки.

Наред с другите недостатъци, в обобщените декларации се предоставят само обобщени данни за всяко данъчно задължено лице, но не и данни сделка по сделка. Освен това в тях няма възможност данните от доставките да бъдат съпоставени с тези от придобиванията, тъй като съгласно Директивата за ДДС отчитането на вътреобщностните придобивания е по избор на държавите членки, като по-малко от половината от държавите членки са въвели това задължение. Освен това тези данни може да не са на разположение на данъчните органи в други държави членки в подходящия момент, както поради честотата на подаване на данни, така и поради времето, което е необходимо на местните данъчни органи, за да качат данните в системата. Тези недостатъци бяха правилно подчертани от почти две трети от информираните заинтересовани страни, участвали в обществената консултация, които напълно или частично се съгласиха, че обобщените декларации биха били по-ефективни в борбата с вътресъюзните измами, ако данните се събират сделка по сделка и по-близо до момента на сделката.

Всяка реформа в отчитането на презграничните сделки неизбежно води до промени в административното сътрудничество и обмена на данни между компетентните органи на държавите членки, както и в системата за обмен на информация за ДДС (VIES)²².

²⁰ Те произтичат главно от значителните разходи за въвеждане на изискванията, особено в държавите с по-сложни изисквания за цифрово отчитане. За целите на привеждането в съответствие може да се очаква, че малко по мащаб многонационално дружество ще инвестира около 10 000 EUR за изискванията за отчитане по SAF-T, 25 000 EUR за изискванията за отчитане в реално време и повече от 50 000 EUR в случай на електронно фактуриране. За голямо по мащаб многонационално дружество цифрите достигат до 50 000 EUR за изискванията за отчитане по SAF-T, 200 000 EUR за изискванията за отчитане в реално време и 500 000 EUR за електронно фактуриране.

²¹ Когато предприятие продава стоки или услуги на предприятие в друга държава членка, то е длъжно да подаде обобщена декларация в своята държава членка, в която подробно описва предприятието, за което е извършило доставката, и общата сума на доставките за това предприятие. Информацията се споделя между държавите членки и се използва за гарантиране на съответствието.

²² През 1993 г., с въвеждането на вътрешния пазар, граничният контрол беше премахнат и заменен със задължения за отчитане на вътреобщностните доставки под формата на периодични обобщени декларации за целите на ДДС (обобщената декларация представлява обикновен формуляр, който се подава на месечна/тримесечна основа от търговците в допълнение към тяхната справка-декларация за ДДС, с цел да се декларират доставените стоки и услуги на

Тези проблеми ще бъдат решени във връзка с борбата с измамите с ДДС, произтичащи от вътреобщностната търговия, чрез въвеждане на система за отчитане сделка по сделка, която ще предоставя информация на държавите членки в почти реално време, подобно на успешните системи, които няколко държави членки са въвели за вътрешните сделки. Що се отнася до липсата на хармонизиране на националните системи за отчитане, проблемите ще бъдат решени чрез установяване на общ задължителен образец за тези отчети, което ще позволи на данъчно задължените лица винаги да отчитат данни от електронните фактури, издадени в съответствие с европейския стандарт, установен в Директива 2014/55/ЕС относно електронното фактуриране при обществените поръчки²³.

2) Третиране за целите на ДДС на икономиката на платформите

Възходът на модела на стопанска дейност на икономиката на платформите²⁴ предизвиква нови проблеми за системата на ДДС. Един от тези проблеми е неравенството по отношение на ДДС.

Съгласно правилата за ДДС „данъчно задължено лице“ означава всяко лице (физическо или юридическо), което извършва независима икономическа дейност²⁵. Данъчно задължените лица са длъжни да се регистрират за целите на ДДС и да начисляват ДДС върху продажбите си. Физическите лица обаче, които действат в лично качество, не се считат за данъчно задължени лица. Освен това малките предприятия са освободени от ДДС поради мярка за опростяване, която ги освобождава от административните задължения по ДДС.

Доскоро се смяташе, че частните лица и освободените малки предприятия не оказват влияние върху пазарната конкуренция с регистрираните за целите на

търговци в други държави членки, като се посочва номерът по ДДС на клиентите и общата стойност на доставките за клиент през даден период). Тези обобщени декларации се съхраняват в националните бази данни за ДДС. След това тези бази данни се свързват чрез електронен интерфейс, наречен VIES (система за обмен на информация за ДДС), като Комисията управлява комуникационните връзки между държавите членки, докато националните приложения за VIES се разработват от държавите членки. Данъчните администрации имат достъп до информацията във VIES за целите на контрола, докато икономическите оператори използват интернет модул на VIES, наречен VIES-on-the-web (VoW), за да проверяват валидността на номера по ДДС на своя клиент, регистриран в Европейския съюз, при презграничните сделки със стоки или услуги.

²³ [Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки.](#)

²⁴ „Икономика на платформите“ се използва за описание на многостранен модел на сделки, при който участват три или повече страни. При тези сделки **онлайн платформа** улеснява връзката между две или повече отделни, но взаимозависими групи ползватели. При тези взаимодействия една от страните по платформата (доставчик или основен доставчик) би могла да предлага услуги на другата страна (потребител) срещу парично възнаграждение. Платформата обикновено начислява такса за улесняване на сделката.

²⁵ Съгласно член 9 от Директивата за ДДС и свързаната с него постоянната съдебна практика понятието „икономическа дейност“ има много широк смисъл. Понятието „независима“ обаче означава, че наетите лица не се третират като данъчно задължени лица.

ДДС предприятия. Но икономиката на платформите въведе нови модели на стопанска дейност, които променят тази предпоставка.

Частните лица и малките предприятия могат да предоставят своите освободени от ДДС услуги чрез платформа и благодарение на икономии от мащаба и мрежовия ефект²⁶ да се конкурират пряко с традиционните доставчици, регистрирани за целите на ДДС. Това означава, че даден хотел например би могъл да се конкурира със списъци с обяви на доставчици за настаняване, които не начисляват ДДС върху своите услуги. В Европа разходите за настаняване чрез платформа могат да бъдат средно с около 8 % до 17 % по-ниски от средната дневна цена на регионален хотел²⁷. Информацията, предоставена от проучването „ДДС в ерата на цифровите технологии“²⁸, показва, че (въпреки разликите в зависимост от вида на платформата) до 70 % от общия брой основни доставчици, използващи платформа, не са регистрирани за целите на ДДС. Повече от две трети от респондентите с мнение по въпроса имат опит с такова нарушаване на конкуренцията.

Секторът на пътническия транспорт и секторът на настаняването са изрично определени от проучването като сектори, в които неравенството по отношение на ДДС е най-очевидно (тъй като моделът на платформата за настаняване се конкурира пряко със сектора на хотелиерството, а моделът на платформата за пътнически транспорт се конкурира пряко с частните таксиметрови фирми). Това са и двата най-големи сектора на икономиката на платформите²⁹, след продажбата на стоки чрез платформи (известна още като „електронна търговия“), която има свои собствени правила относно доставката на стоки.

Друга проблемна област е липсата на яснота относно правилата за ДДС, които се прилагат за услугите, предоставяни от тези платформи, и по-специално за определяне на статуса по ДДС на основния доставчик.

Данъчният статус на предоставящите услуги чрез платформата определя третирането на услугите за улесняване на платформата за целите на ДДС, когато доставчикът е установен в държава членка, различна от тази на платформата. В такава ситуация, независимо дали доставчикът е данъчно незадължено лице или данъчно задължено лице, платформата би могла да използва обслужването на едно гише или да приложи обратно начисляване. Това определяне обаче не е лесно, тъй като платформите често не разполагат с необходимата информация, за да оценят статута на основния доставчик.

Освен това различните правила в Директивата за ДДС, приложими към икономиката на платформите, се прилагат по различен начин от държавите

²⁶ Капацитетът за изграждане на мрежи, чрез които всеки допълнителен ползвател ще подобри опита на всички съществуващи ползватели; по-голям брой хора или участници подобряват стойността на стоката или услугата.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>

²⁸ ДДС в ерата на цифровите технологии. Окончателен доклад (том I—III). Специален договор № 07 за изпълнение на рамков договор № TAXUD/2019/CC/150.

²⁹ Със стойност на екосистемата от 38,2 милиарда евро и 43,2 милиарда евро годишно.

членки³⁰. Например услугите за улесняване, за които платформите начисляват такси, се считат в някои държави членки за услуги, предоставяни по електронен път, докато в други те се считат за посреднически услуги. Необходимо е тези правила да се изяснят, тъй като настоящото различно прилагане на правилата на ЕС за ДДС в държавите членки може да доведе до това да се прилагат различни места на доставка на услугите³¹, което впоследствие може да доведе до двойно данъчно облагане или до необлагане.

Една допълнителна проблемна област е свързана със задълженията, наложени на платформите.

От платформите се изисква да съхраняват определена информация³², свързана с улесняваните от тях доставки, и да я предоставят при поискване на държавите членки. Платформите обаче са изправени пред редица различни изисквания от държавите членки по отношение на сроковете и формата на тази информация. Ето защо е необходимо да се предвиди регламентиране. Освен това, за да се борят с измамите, платформите трябва да съхраняват тази информация и да я предоставят не само за доставките между предприятия (както е сега), но и за доставките от предприятия към потребители.

Тези въпроси ще бъдат решени чрез въвеждане на модела на считаното за доставчик лице, чрез който платформите ще отчитат ДДС върху основната доставка, когато доставчикът не начислява ДДС, като по този начин се гарантира еднакво третиране между цифровия и офлайн сектора на краткосрочното настаняване под наем и на сектора на пътническият транспорт. Освен това ще бъдат дадени разяснения относно третирането на услугата за улесняване, за да се даде възможност за еднакво прилагане на правилата за мястото на доставка, и ще бъдат предприети стъпки за хармонизиране на предаването на информация от платформата към държавите членки.

3) Изисквания за регистрация за целите на ДДС в ЕС

Предприятията, които извършват сделки, облагани в други държави членки, продължават да са изправени пред значителна регулаторна тежест и разходи, свързани със спазването на изискванията за ДДС, които представляват пречка в рамките на единния пазар. Те се оценяват, както следва:

- Минималният еднократен разход за регистрация за целите на ДДС в друга държава членка е 1200 EUR.

³⁰ В таблица 25 на проучването за ДДС в ерата на цифровите технологии (част II) се посочва, че 44 % от респондентите смятат различното прилагане на правилата за ДДС от държавите членки за проблем.

³¹ Мястото на доставка на услугата, предоставяна по електронен път, на данъчно незадължено лице е мястото, където е установен клиентът, докато мястото на доставка на посредническите услуги на данъчно незадължено лице е мястото, където се осъществява основната сделка, което в случая на услуги, свързани с недвижим имот например, би било мястото, където се намира имотът.

³² Член 242а от Директивата за ДДС.

- Минималните текущи разходи на годишна база за спазване на изискванията за ДДС в друга държава членка са 8000 EUR за средно предприятие и 2400 EUR за МСП.

Пакетът за ДДС в областта на електронната търговия, който влезе в сила на 1 юли 2021 г., представлява първото всеобхватно законодателство в областта на ДДС, отнасящо се до електронната търговия (при която потребителите поръчват, основно чрез интернет, директно от доставчици в други държави членки и в държави извън ЕС). Създадените (или разширените) с пакета в областта на електронната търговия режими облекчиха регистрационната тежест за предприятията, извършващи сделки в държави членки, в които не са установени, чрез премахване на необходимостта от регистрация за целите на ДДС на доставчиците/считаните за доставчици лица във всяка държава членка на установяване на техния клиент.

Тези режими са известни като обслужване на едно гише (ОЕГ) за доставки за потребители на територията на ЕС и като обслужване на едно гише при внос (ОЕГВ) за внос на малки колетни пратки с потребителски стоки (когато стойността не надвишава 150 EUR). Бяха въведени специфични разпоредби и задължения във връзка с ДДС по отношение на „платформите“ (като се въведе понятието „считано за доставчик лице“), които имат господстващо положение в електронната търговия.

Въвеждането на ОЕГ и ОЕГВ се оказа голям успех, както се вижда от оценката³³ на пакета в областта на електронната търговия. Ползите от ОЕГ и ОЕГВ за предприятията и за единния пазар бяха потвърдени от държавите членки в заключенията на Съвета³⁴ от заседанието на Съвета на ECOFIN от март 2022 г.

Някои доставки на стоки и услуги обаче не попадат в обхвата на нито един от тези режими за опростяване и вместо това продължават да бъдат обект на обременителни изисквания за счетоводно отчитане на ДДС в други държави членки. Те включват някои видове доставки на стоки, които, въпреки че могат да имат презграничен аспект, не попадат в обхвата на определението за вътресъюзни дистанционни продажби на стоки. Тъй като ОЕГВ понастоящем не е задължително, то има ограничена способност за намаляване на необходимостта от множество регистрации за целите на ДДС, а сложността на процеса по внос не е намалена във възможно най-голяма степен.

Разширяването на обхвата на ОЕГ и ОЕГВ би осигурило допълнително намаляване на необходимостта от множество регистрации за целите на ДДС в ЕС.

³³ Виж т. 3 по-долу.

³⁴ Заключения на Съвета относно въвеждането на пакета за ДДС в областта на електронната търговия, ST 7104/22 от 15 март 2022 г.

Предложението за ДДС в ерата на цифровите технологии е инициатива по REFIT, която разглежда правилата за ДДС в контекста на нарастващото използване на цифровите технологии³⁵ както сред данъчните органи, така и в деловите среди. Системата на ДДС все още не се е възползвала напълно от възможностите, създадени от този технологичен напредък. Новите цифрови инструменти и решения ще помогнат на данъчните органи да се справят по-ефективно с разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС, като същевременно ще позволят опростяване на спазването на изискванията за ДДС и ще намалят свързаните с това разходи. По този начин посочената инициатива има за цел да адаптира допълнително рамката на ЕС за ДДС към ерата на цифровите технологии.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Тази инициатива е в съответствие с предложението³⁶, внесено през 2018 г. от Комисията, за окончателна система на ДДС за данъчно облагане на търговията между държавите членки, което все още се обсъжда в Съвета. Настоящото предложение има за цел да замени преходната система, която е в сила днес³⁷, като започне да третира вътреобщностните сделки по същия начин, както вътрешните. ДДС ще бъде дължим в държавата членка на местоназначение на стоките³⁸ по ставката на тази държава членка, но ще бъде начисляван и събиран от доставчика в неговата собствена държава членка. Инициативата за ДДС в ерата на цифровите технологии има потенциала да укрепи както настоящата, така и окончателната система на ДДС.

Пакетът за ДДС в областта на електронната търговия беше разработен така, че да трансформира, актуализира и модернизира системата на ДДС, за да се гарантира нейната адекватност и ефективното ѝ прилагане към новите реалности на пазара на електронната търговия. В същото време реформите имаха за цел да улеснят законните предприятия, които извършват презгранична търговска дейност онлайн, в спазването на изискванията за ДДС с помощта на нов подход към събирането на данъци. Основната цел беше да се създаде по-справедлива, по-опростена и по-хармонизирана система за данъчно облагане. Настоящото предложение се основава на успешната реформа на правилата за ДДС в областта на електронната търговия, като с него се намалява в още по-голяма степен необходимостта от регистрация на неидентифицираните за целите на ДДС търговци в държавата членка по потребление. Наред с другото, то ще включва актуализиране на действащите правила за електронна търговия, приложими за малките и средните предприятия (МСП), което ще позволи на МСП да се възползват от

³⁵ Работна програма на Комисията за 2022 г., приложение II: Инициативи по REFIT, подраздел „Икономика, която работи за хората“ (№ 20).

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ Съгласно съществуващата система ДДС не се начислява върху презграничните сделки, а само върху вътрешните, което позволява на данъчно задължените лица да купуват стоки без ДДС в рамките на единния пазар, като така се прекъсва веригата на плащането на части и се създава стимул за измами.

³⁸ На по-късен етап тази система ще бъде разширена, за да обхване и услугите.

опростяванията, предоставени както от новия режим за МСП³⁹, така и от съществуващите режими за ОЕГ.

Инициативата подкрепя стратегията на ЕС за устойчив растеж⁴⁰, която се отнася до по-доброто събиране на данъци, намаляването на данъчните измами, избягването на данъци и отклонението от данъчно облагане и до намаляването на разходите за привеждане в съответствие за предприятията, физическите лица и данъчните администрации. Подобряването на системите за данъчно облагане с цел насърчаване на по-устойчива и по-справедлива икономическа дейност също е част от програмата на ЕС за конкурентоспособна устойчивост.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Инициативата „ДДС в ерата на цифровите технологии“ е свързана с основаната на Договора цел за създаване на функционален вътрешен пазар⁴¹ и отразява приоритетите на Европейската комисия⁴² за подобряване на средата за данъчно облагане на предприятията в рамките на единния пазар, както и за преодоляване на различията в данъчните правила, които може да бъдат пречка за по-задълбочената интеграция на единния пазар. Настоящата инициатива има за цел да адаптира рамката на ЕС за ДДС към ерата на цифровите технологии. Поради това нейните цели са в съответствие и с един от шестте основни приоритета на Комисията — „Европа, подготвена за цифровата ера“, както и с нейната цел да даде възможност на предприятията да се възползват от потенциала на цифровия преход.

Комисията определи като приоритети подобряването на събирането на данъци и намаляването на данъчните измами, на избягването на данъци и на отклонението от данъчно облагане⁴³. Тези две теми са крайъгълният камък на инициативата. Инициативата подкрепя също така стратегията на ЕС за устойчив растеж⁴⁴, която се отнася до по-доброто събиране на данъци, до намаляването на данъчните измами, на избягването на данъци и на отклонението от данъчно облагане и до намаляването на разходите за привеждане в съответствие за предприятията, физическите лица и данъчните администрации. Подобряването на системите за данъчно облагане с цел

³⁹ [Директива \(ЕС\) 2025/285 на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия](#)

⁴⁰ Плановите на държавите членки за възстановяване и устойчивост предвиждат широк набор от реформи, насочени към подобряване на деловата среда и насърчаване на внедряването на цифрови и екологични технологии. Тези реформи се допълват от важни усилия за цифровизиране на данъчните администрации като стратегически сектор на публичната администрация. (Годишен обзор на устойчивия растеж за 2022 г. (COM(2021) 740 final).

⁴¹ Член 3 от Договора за Европейския съюз (ДЕС).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf.

⁴³ Годишен обзор на растежа за 2021 г. (вж. стр. 13) : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf.

⁴⁴ Плановите на държавите членки за възстановяване и устойчивост предвиждат широк набор от реформи, насочени към подобряване на деловата среда и насърчаване на внедряването на цифрови и екологични технологии. Тези реформи се допълват от важни усилия за цифровизиране на данъчните администрации като стратегически сектор на публичната администрация. (Годишен обзор на устойчивия растеж за 2022 г. (COM(2021) 740 final).

насърчаване на по-устойчива и по-справедлива икономическа дейност също е включено в програмата на ЕС за конкурентоспособна устойчивост.

Инициативата за ДДС в ерата на цифровите технологии се осъществява успоредно с други инициативи на Комисията, свързани с цифровата икономика, като например неотдавнашното предложение за директива за подобряване на условията на труд на работещите през цифрови трудови платформи⁴⁵, и текущата работа, свързана с краткосрочното настаняване под наем. Общата насоченост на тези инициативи е платформите да станат по-отговорни и да играят по-голяма роля в регулаторната рамка. Това е в съответствие с промените, предложени в настоящата директива за икономиката на платформите, съгласно които при определени обстоятелства платформите ще бъдат отговорни за плащането на дължимия ДДС вместо малките доставчиците, които използват платформата. Това ще подобри събирането на ДДС, тъй като много от тези доставчици не са запознати с потенциалните си задължения във връзка с ДДС и във всеки случай биха срещнали трудности при спазването на тези задължения.

Инициативата „ДДС в ерата на цифровите технологии“ също така осигурява съгласуваност с действащото законодателство в областта на цифровите технологии, като например Директивата на ЕС относно електронното фактуриране при обществените поръчки (от предприятията към правителството (B2G))⁴⁶. Тази директива има за цел да улесни използването на общ европейски стандарт за електронното фактуриране между държавите членки с цел насърчаване на оперативната съвместимост и сближаването на равнището на ЕС. Това има потенциала да намали пречките пред презграничната търговия, които произтичат от съвместното съществуване на различни национални правни изисквания и технически стандарти при електронното фактуриране. Инициативата „ДДС в ерата на цифровите технологии“ предвижда този европейски стандарт за електронното фактуриране да бъде методът по подразбиране за целите на изискванията за цифрово отчитане на ДДС.

Настоящата инициатива е в съответствие и с Плана за действие в областта на митниците⁴⁷. Управлението на електронната търговия е една от четирите ключови области на действие в Плана за действие в областта на митниците. Ето защо в настоящето предложение подобряването на режима за обслужване на едно гише при внос се ограничава до разпоредбите за превръщането на този режим в задължителен за платформите. Всяко друго подобрене или разширяване, като например премахването

⁴⁵ Очаква се предложената директива да донесе правна сигурност относно трудовия статус на работещите през цифрови трудови платформи, да подобри условията им на труд (включително за самостоятелно заетите лица, подлежащи на алгоритмично управление) и да повиши прозрачността и проследимостта при работата през платформи, включително при презгранични ситуации.

⁴⁶ Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки.

⁴⁷ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет „Преминаване към следващото ниво на Митническия съюз: план за действие“, Брюксел, 28.9.2020 г. ([customs-action-plan-2020_en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/customs/press/2020/09/20200928_en)).

на прага от 150 EUR, под който този режим за опростяване може да се използва, ще бъде направено в рамките на тази реформа в областта на митниците⁴⁸.

В окончателния доклад от Конференцията за бъдещето на Европа⁴⁹ гражданите призовават за „хармонизиране и координиране на данъчните политики в рамките на държавите — членки на ЕС, с цел предотвратяване на отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци“, „насърчаване на сътрудничеството между държавите — членки на ЕС, за да се гарантира, че всички дружества в ЕС плащат своя справедлив дял от данъците“. Инициативата „ДДС в ерата на цифровите технологии“ е съобразена с тези цели.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

С настоящата директива се изменя Директивата за ДДС на основание на член 113 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В този член се предвижда Съветът, като действа с единодушие, в съответствие със специална законодателна процедура и след консултация с Европейския парламент и с Европейския икономическия и социален комитет, да приема разпоредби за хармонизиране на правилата на държавите членки в областта на косвеното данъчно облагане.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Настоящата инициатива е в съответствие с принципа на субсидиарност. Като се има предвид необходимостта от изменение на Директивата за ДДС, целите на настоящата инициатива не могат да бъдат постигнати от самите държави членки. Ето защо Комисията, която отговаря за осигуряването на гладкото функциониране на единния пазар и за насърчаването на общия интерес на ЕС, трябва да предложи действия за подобряване на положението.

Освен това, тъй като основните засегнати проблеми — неоптималното събиране и контрола на ДДС и прекомерната тежест и разходите за привеждане в съответствие — са общи за всички държави членки, некоординираните фрагментирани национални действия биха имали потенциала да нарушат вътресъюзната търговия. По време на целевата консултация⁵⁰ предприятията заявиха, че в това отношение предпочитат правилата за ДДС да се прилагат еднакво на равнището на ЕС, вместо да се налага да спазват различни задължения за отчитане или за регистрация на национално равнище.

⁴⁸ [Комисията търси мнения относно предстоящата реформа на ЕС в областта на митниците \(europa.eu\)](https://europa.europa.eu).

⁴⁹ Конференция за бъдещето на Европа — доклад за крайния резултат, май 2022 г., предложение 16, 1)–3). Конференцията за бъдещето на Европа беше проведена през април 2021 г. и май 2022 г. Тя беше единствена по рода си, водена от гражданите проява на съвещателна демокрация на равнището целия Европейски съюз, която включи хиляди европейски граждани, както и политически дейци, социални партньори, представители на гражданското общество и основни заинтересовани страни.

⁵⁰ ДДС в ерата на цифровите технологии. Окончателен доклад (том IV Консултативни дейности). Специален договор № 07 за изпълнение на рамков договор № TAXUD/2019/CC/150.

Както и при платформите, в сектора на краткосрочното настаняване под наем и в сектора на пътническият транспорт са налице значителни нарушения на конкуренцията между онлайн и офлайн пазарите, както и нехармонизиран подход към мястото на доставка на услугите за улесняване. Ето защо Комисията трябва да гарантира, че правилата за ДДС са хармонизирани. Що се отнася до събирането и контрола на ДДС, размерът на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС и неговата устойчивост във времето показва, че националните инструменти не са достатъчни за борба с презграничните измами, както се вижда от прогнозните равнища на вътреобщностните измами с липсващ търговец, с които може да се води ефикасна и ефективна борба само чрез координирани действия на равнището на ЕС. Следователно вътресъюзният аспект на измамите с ДДС изисква намеса на ЕС по отношение на задълженията за отчитане.

- **Пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност и не надхвърля необходимото за постигане на целите на Договорите, по-специално на безпрепятственото функциониране на единния пазар.

Пропорционалността се осигурява от факта, че държавите членки ще могат да решават дали да въведат вътрешни изисквания за отчитане или не, въз основа по-специално на това дали равнището на вътрешните измами с ДДС е неотложен въпрос за тях. Изискването за оперативна съвместимост или за сближаване на националните системи с вътресъюзното цифрово отчитане е необходимо, за да се приеме общоевропейска рамка на изискванията за цифрово отчитане.

В областта на икономиката на платформите пропорционалността се осигурява чрез съсредоточаване на мярката върху сектора на настаняването и сектора на пътническият транспорт, където въпросът за неравенството по отношение на ДДС е най-остър.

Освен това пропорционалността се гарантира от факта, че стълбът на инициативата „единна регистрация за целите на ДДС“ не пречи на националните процеси на регистрация за целите на ДДС. Вместо това той се съсредоточава върху ограничаването на случаите, в които търговец, установен извън държавата членка по потребление, е длъжен да се регистрира за целите на ДДС в тази държава членка.

Една общоевропейска рамка за регистрация за целите на ДДС е пропорционална, тъй като ще направи функционирането на единния пазар по-устойчиво. Премахването на необходимостта от множество регистрации в рамките на ЕС може, поради своето естество, да се постигне само с предложение за изменение на Директивата за ДДС.

- **Избор на инструмент**

Предложението изисква изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност („Директивата за ДДС“), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност и на Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Пакетът в областта на електронната търговия влезе в сила на 1 юли 2021 г. и въведе редица изменения в правилата за ДДС, уреждащи данъчното облагане на дейности, свързани с презграничната електронна търговия от предприятия към потребители в ЕС. Сред най-важните изменения са разширяването на обхвата на режимите за съкратено обслужване на едно гише в Съюза и извън Съюза; премахването на прага от 22 EUR за освобождаване от ДДС на вносни стоки; и въвеждането на режима за ОЕГВ и на специални режими за подпомагане на събирането на ДДС върху дистанционните продажби на вносни стоки, чиято стойност не надвишава 150 EUR.

Комисията извърши последваща оценка на първите 6 месеца от прилагането на пакета в областта на електронната търговия. Първоначалните резултати са много обнадеждаващи и са свидетелство за успеха на новите мерки. Общо през първите 6 месеца благодарение на трите режима (ОЕГ в Съюза, ОЕГ извън Съюза и ОЕГВ) е събран ДДС в размер на 8 милиарда евро. Резултатите от оценката показват, че по режимите за обслужване на едно гише в Съюза и за обслужване на едно гише извън Съюза са събрани приблизително 6,8 милиарда евро ДДС, което се равнява на поне 13,6 милиарда евро на годишна основа. Освен това през първите 6 месеца са събрани приблизително 2 милиарда евро ДДС, конкретно във връзка с вноса на пратки с ниска стойност, чиято собствена стойност не надвишава 150 EUR, което се равнява на около 4 милиарда евро на годишна основа. Почти 1,1 милиарда евро от тези 2 милиарда евро ДДС, събрани във връзка с вноса на стоки с ниска стойност през първите 6 месеца, са събрани чрез режима за обслужване на едно гише при внос. Пакетът изпълни целта за постигане на по-справедлива и по-опростена система за данъчно облагане, като същевременно защити приходите от ДДС на държавите членки.

Прилагането на пакета спомогна и за борбата с измамите с ДДС. Анализът на митническите данни показва, че на 8-те най-големи търговци, регистрирани по режима за ОЕГВ, се падат приблизително 91 % от всички сделки, декларирани за внос в ЕС чрез режима за ОЕГВ. Тези статистически данни са много обнадеждаващи, тъй като показват въздействието върху приваждането в съответствие на новата разпоредба за „считаното за доставчик лице“ за пазарите. Поради това в предложението се предвижда въвеждането на режима на считаното за доставчик лице в сектора на настаняването под наем и в сектора на пътническия транспорт в икономиката на платформите.

- **Консултации със заинтересованите страни**

На 6 декември 2019 г. генерална дирекция „Данъчно облагане и митнически съюз“ на Европейската комисия (ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“) организира събитие на тема „ДДС в ерата на цифровите технологии“ в Брюксел, Белгия. Това събитие събра заинтересовани страни, работещи в областта на ДДС, за да обсъдят възможностите и предизвикателствата, които новите технологии носят в областта на ДДС. По-специално беше обсъден потенциалът за използване на авангардни технологии. Семинарът също така даде възможност да се сподели скорошен опит във връзка с начина, по който държавите членки използват цифрови решения за отчитане и събиране на ДДС и за установяване на измами с ДДС.

Комисията работи с две експертни групи за обсъждания на техническо равнище: Групата за бъдещето на ДДС и Експертната група по ДДС. Бяха проведени заседания на Групата за бъдещето на ДДС (на 9 февруари и на 6 май 2022 г.) и на Експертната група по ДДС (29 ноември 2021 г. и 10 юни 2022 г.) с цел обсъждане на различни въпроси, свързани с инициативата за ДДС в ерата на цифровите технологии. Подгрупа „Аспекти на ДДС в икономиката на платформите“, съставена от членове на Групата за бъдещето на ДДС и Експертната група по ДДС, имаше за задача да консултира и подпомага ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“ чрез извършване на задълбочен анализ на проблемите, свързани с ДДС, с които се сблъскват различните участници в икономиката на платформите. Резултатът от нейната работа може да бъде намерен на: [2. ГРУПА ЗА БЪДЕЩЕТО НА ДДС — Библиотека \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/eurobarometer/surveys/trends/economy/economy-2022).

Провеدهа се и два семинара по програма „Фискалис“ (през май и октомври 2021 г.), за да се събере обратна информация от държавите членки и заинтересованите страни относно междинния доклад и проекта на окончателен доклад от проучването „ДДС в ерата на цифровите технологии“.

От 20 януари до 5 май 2022 г. беше организирана и обществена консултация, в резултат на която бяха получени 193 отговора. Целта на консултацията беше да се получат мненията на заинтересованите страни по въпроса дали действащите правила за ДДС са пригодени към ерата на цифровите технологии и как цифровите технологии може да се използват за подпомагане на държавите членки в борбата с измамите с ДДС и в полза на предприятията. Докладът от консултацията е достъпен на страницата за обществени консултации на инициативата: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_bg

Заинтересованите страни се съгласиха, че има разминаване между старите правила за ДДС и днешната ера на цифровите технологии.

Що се отнася до отчитането на ДДС, респондентите се съгласиха, че изискването за цифрово отчитане може да донесе ползи, като ясно изразиха предпочитанията си към решение за електронно фактуриране, което може да се използва и за вътрешните им процеси. Държавите членки призоваха за по-голяма автономия при вземането на решенията относно вътрешните изисквания за цифрово отчитане.

По отношение на икономиката на платформите, заинтересованите страни като цяло признаха проблемите, като различията в мненията им бяха по-нюансирани в зависимост от модела на стопанска дейност на респондента. Тези, които биха били засегнати (т.е. платформите), като цяло отхвърлиха разпоредбата относно „считаното за доставчик лице“ и изразиха предпочитанието си за статуквото.

По отношение на регистрацията за целите на ДДС заинтересованите страни единодушно се съгласиха, че обхватът на ОЕГ/ОЕГВ трябва да бъде разширен. Предприятията също така поискаха обратното начисляване да стане задължително за доставките между предприятия от неустановени лица. Имаше и подкрепа за това ОЕГВ да стане задължително.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Комисията използва анализа, извършен от Economisti Associati S.r.l., за проучването „ДДС в ерата на цифровите технологии“ (проведено от октомври 2020 г. до март 2022 г.)⁵¹. Окончателният доклад беше представен на 1 април 2022 г.

Целта на проучването беше първо да се оцени настоящата ситуация по отношение на изискванията за цифрово отчитане, третирането на ДДС в икономиката на платформите; както и на единната регистрация за целите на ДДС и на режима за обслужване на едно гише при внос и второ, да се оцени въздействието на редица възможни инициативи на политиката в тези области.

- **Оценка на въздействието**

Разгледана от Комитета за регулаторен контрол на 22 юни 2022 г., оценката на въздействието на предложението получи положително становище (Ares(2022)4634471). Комитетът препоръча да се добавят повече подробности, за да се опишат по-добре методологиите, използвани за моделирането, и да се изяснят допълнително вариантите. Оценката на въздействието беше съответно изменена, за да се включат гледните точки на държавите членки и на секторите относно икономиката на платформите, иконометричният анализ и техниките, използвани за моделирането, бяха изчерпателно описани, а структурата на изискванията за цифрово отчитане, свързана с вариантите, беше подробно представена.

В оценката на въздействието бяха анализирани няколко варианта на политиката.

- За **отчитането на ДДС** вариантите варираха от обикновена препоръка за въвеждане на изискване на ЕС за цифрово отчитане и искане за данни в конкретен формат до въвеждането на изискване за цифрово отчитане както на равнището на ЕС, така и на национално равнище.
- В областта на **третирането на ДДС в икономиката на платформите**, вариантите варираха от правни разяснения до въвеждането на широка разпоредба относно „считаното за доставчик лице“, приложима за всички продажби на услуги чрез платформи.
- По отношение на **регистрацията за целите на ДДС** вариантите бяха свързани с вътресъюзната търговия (разширяване в различна степен на режима за ОЕГ и въвеждане на обратно начисляване за доставките между предприятия от неустановени лица) и с вноса на пратки с ниска стойност (задължително прилагане на режима за ОЕГВ за различни доставчици със или без определена горна граница и премахване на прага от 150 EUR за използване на режима за ОЕГВ).

Анализът показва, че най-добрият баланс по отношение на вариантите на политиката от гледна точка на ефективността, пропорционалността и субсидиарността би бил постигнат чрез съчетаване на въвеждането на изисквания за цифрово отчитане на

⁵¹ ДДС в ерата на цифровите технологии (*VAT in the Digital Age*). Окончателен доклад (том I—III). Специален договор № 07 за изпълнение на рамков договор № TAXUD/2019/CC/150.

равнището на ЕС, разпоредба относно „считаното за доставчик лице“ за секторите на краткосрочното настаняване под наем и на пътническия транспорт, както и комбинация от по-голямо разширяване на обхвата на режима за обслужване на едно гише, обратно начисляване и задължителен режим за обслужване на едно гише при внос за платформите.

Между 2023 г. и 2032 г. се очаква този подход да донесе между 172 и 214 милиарда евро нетни ползи, включително 51 милиарда евро спестявания. Тези спестявания включват:

- 41,4 милиарда евро от отчитането на ДДС (11 милиард евро от премахването на старите задължения за отчитане, 24,2 милиарда евро от намаляване на разходите, свързани с фрагментирането, 4,3 милиарда евро от спестявания от предварително попълнени справки-декларации за ДДС и 1,9 милиарда евро от свързани с електронното фактуриране ползи);
- 0,5 милиарда евро от рационализиране и пояснения в областта на икономиката на платформите; както и
- 8,7 милиарда евро от премахване на задълженията за регистрация за целите на ДДС. Очакват се и ползи за околната среда, социалната сфера и автоматизацията на стопанската дейност, както и ползи, свързани с функционирането на вътрешния пазар (по-равнопоставени условия за конкуренция) и ефективност на данъчния контрол.

В съответствие с целите за устойчиво развитие №№ 8 и 9⁵², по-ефективната и по-устойчивата система на ДДС насърчава икономическия растеж, докато цифровото отчитане подкрепя автоматизацията на стопанската дейност и насърчава иновациите. В съответствие с принципа „цифров по подразбиране“ въвеждането на цифрово отчитане спестява издаването на фактури на хартиен носител и е от полза за околната среда.

Оценката на въздействието и приложенията към нея, общият преглед и становището на Комитета относно оценката на въздействието са достъпни на страницата на консултацията на портала „Споделете мнението си“: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_bg

• Пригодност и опростяване на законодателството

Настоящото предложение е инициатива по REFIT за модернизиране на действащите правила за ДДС и за възприемане на възможностите, предлагани от цифровите технологии⁵³. Очаква се с предложението да се хармонизира третирането на ДДС и да се насърчи предоставянето на презгранични доставки в рамките на единния пазар, да се спомогне за подобряване на събирането на данъци и следователно да се гарантират устойчиви приходи по време на възстановяването от пандемията от COVID-19.

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>.

⁵³ Работна програма на Комисията за 2022 г., приложение II: Инициативи по REFIT, подраздел „Икономика, която работи за хората“ (№ 20).

Очакванията са, че дружествата, които извършват презгранични сделки, ще извлекат нетна полза от въвеждането на предложението. Като цяло въвеждането на изисквания за цифрово отчитане на равнището на ЕС, режимът на считаното за доставчик лице и единната регистрация за целите на ДДС ще подкрепят принципа на отмяна на предишни тежести при въвеждане на нови или дори ще отидат по-далеч, до принципа на отмяна на множество тежести при въвеждане на една нова, като се вземат предвид многобройните задължения, създадени от националните органи. Общите спестявания за 10-годишния период между 2023 г. и 2032 г. се оценяват на 51 милиарда евро, а общите разходи за изпълнение (за предприятията и националните администрации) са 13,5 милиарда евро за същия период.

Очаква се премахването на обобщените декларации в резултат на изискванията за цифрово отчитане да донесе нетна полза за дружествата, участващи в презгранични сделки. Въпреки това дружествата, които не извършват презгранична дейност (по-голямата част от микропредприятията и малките предприятия), биха понесли разходи, свързани с въвеждането на изискването за цифрово отчитане. Тези разходи биха могли да бъдат частично смекчени чрез въвеждането на допълнителни услуги на национално равнище, като например предварителното попълване на справки-декларациите за ДДС. Що се отнася до единната регистрация за целите на ДДС, очаква се тя допълнително да намали необходимостта от множество регистрации в други държави членки и да спомогне за намаляване на административната тежест и свързаните с нея разходи за предприятията, участващи в презгранични доставки в рамките на единния пазар.

Платформата „Готови за бъдещето“ включи „ДДС в ерата на цифровите технологии“ в годишната си работна програма за 2022 г., като призна потенциала на тази инициатива за намаляване на административната тежест в областта на политиката⁵⁴. Данните, на които се базира становището на тази експертна група от 5 декември 2022 г., бяха взети предвид при изготвянето на настоящото предложение.

- **Основни права**

N/A

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Очаква се предложението да увеличи приходите от ДДС за държавите членки. Оперативните цели се определят като намаление на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС с до 4 процентни пункта в сравнение с равнището от 2019 г., включително с базовото равнище. Очакваната обща полза между 2023 г. и 2032 г., включително допълнителните приходи от ДДС, варира между 172 милиарда евро и 214 милиарда евро.

54

[2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/2022_annual_work_programme_fit_for_future_platform_en.pdf)

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и отчитане**

Комитетът по ДДС, консултативен комитет по въпросите на ДДС, в който участват представители на всички държави членки и който се председателства от длъжностни лица на Комисията от Генерална дирекция „Данъчно облагане и митнически съюз“ (ГД „Данъчно облагане и митнически съюз“), ще наблюдава прилагането на инициативата за ДДС в ерата на цифровите технологии и ще обсъжда и изяснява възможни въпроси за тълкуване между държавите членки във връзка с новото законодателство.

Постоянният комитет за административно сътрудничество (SCAC) ще се занимава с всички възможни въпроси, свързани с административното сътрудничество между държавите членки, произтичащи от новите разпоредби, обхванати в настоящия законодателен пакет. В случай че са необходими нови законодателни промени, могат да бъдат проведени допълнителни консултации с GFV и VEG.

Освен това Комисията и държавите членки ще наблюдават и преценяват дали настоящата инициатива функционира добре и до каква степен са изпълнени целите въз основа на показателите, заложили в раздел 4 от оценката на въздействието, придружаваща настоящото предложение.

- **Обяснителни документи (за директивите)**

В предложението се съдържа изискване да се предоставят обяснителни документи по отношение на транспонирането.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Платформи: Членове 28а, 46а, член 135, параграф 3, членове 136б, 172а, 242а и 306

Режимът на считаното за доставчик лице ще бъде въведен в сектора на краткосрочното настаняване под наем и в сектора на пътническият транспорт в икономиката на платформите (член 28а). Съгласно тази мярка, когато основният доставчик не начислява ДДС, тъй като например е физическо лице или използва специалния режим за малките предприятия, платформата ще начислява и отчита ДДС върху основната доставка. Това ще гарантира равнопоставени условия на конкуренция между платформите, предлагащи услуги, и другите традиционни доставчици, които отговарят на условията за данъчно задължени лица, като същевременно няма да се налага тежест върху основните доставчици, извършващи дейност чрез платформата. Моделът „считано за доставчик лице“ е мярка за опростяване, предназначена да улесни събирането на ДДС в конкретни ситуации. Такъв обикновено е случаят, когато посредникът в дадена сделка (т.е. платформата) е в по-добра позиция от основния доставчик, за да гарантира събирането на дължимия ДДС по тази сделка. Причините са или защото би било твърде обременително този основен доставчик да събира ДДС (напр. когато основният доставчик е физическо лице или данъчно задължено лице, използващо специални режими за малките предприятия), или защото е по-сигурно да се събира от този посредник (когато основният доставчик не е установен в ЕС). Допълнителни елементи, свързани с практическото прилагане на мярката, са в придружаващото предложение за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011.

За да се предотвратят злоупотреби, беше изяснено, че сделка, за която дадена платформа е считаното за доставчик лице, не може да бъде включена в режима на облагане на маржа на печалбата за туристически агенти (член 306).

Освен това бяха въведени разяснения на съществуващото законодателство за ДДС в тази област. По-конкретно:

- Услугата за улесняване, предоставяна от платформа, следва да се разглежда като посредническа услуга (член 46а). Това дава възможност за еднакво прилагане на правилата за мястото на доставка на услугата за улесняване.
- Доставката от основния доставчик към платформата е освободена от ДДС без право на приспадане (член 136б).
- Предоставянето на краткосрочно настаняване под наем се разглежда като сектор, сходен по своето естество с хотелиерството, и следователно не може да бъде освободено от ДДС (член 135). По този начин се гарантира, че считаната за извършена доставка от платформата до крайния потребител се третира по същия начин по отношение на ДДС, както предоставянето на услуги от традиционните хотели до крайния потребител.
- Доставката от платформата до крайния клиент не следва да оказва влияние върху правото на приспадане на платформата за нейните дейности (член 172а).
- За доставките, които не попадат в обхвата на модела „считано за доставчик лице“, платформата ще бъде задължена да води регистрите, свързани както с доставките между предприятия, така и с доставките от предприятия към потребители (член 242а). Съпътстващото законодателство (предложението за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010) ще стандартизира начина, по който тази информация трябва да се предава на държавите членки. За доставките, попадащи в рамките на модела „считано за доставчик лице“, ще се прилагат обичайните правила за счетоводно отчитане на ДДС.

Електронното фактуриране ще бъде общото правило за издаване на фактури: членове 217, 218 и 232

Адаптирането на Директивата за ДДС към новата цифрова реалност изисква промяна в третирането на електронните фактури. Досега Директивата за ДДС поставяше на равни начала хартиените и електронните фактури. В член 232 се изисква издаването на електронни фактури да подлежи на приемането им от получателя. Това изискване възпрепятства държавите членки да прилагат задължително електронно фактуриране, което може да се използва като основа за система за електронно отчитане. С него също така се забави развитието на електронните фактури, тъй като данъчно задължените лица не биха могли да адаптират своите системи за фактуриране към прилагане на пълно електронно фактуриране, защото трябва да издават фактури на хартиен носител, когато получателят не приема електронни фактури.

Това положение се променя с предложението, като в член 218 се предвижда, че електронното фактуриране ще бъде системата по подразбиране за издаване на фактури. Използването на фактури на хартиен носител ще бъде възможно само в ситуации, в които държавите членки ги разрешават. Това разрешение не може да обхваща случаите, които са предмет на задълженията за отчитане в дял XI, глава 6, тъй като това би

възпрепятствало или би създавало трудности при автоматичното отчитане на данните. Данъчно задължените лица винаги ще имат право да издават електронни фактури в съответствие с европейския стандарт. Този стандарт е стандартът, приет с Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870 на Комисията⁵⁵ в съответствие с искането, предвидено в Директива 2014/55/ЕС. Издаването и предаването на електронни фактури не може да зависи от предварително разрешение или валидиране от страна на данъчните органи на държавата членка, за да бъдат те изпратени на получателя. На няколко държави членки беше предоставена специална мярка за прилагане на задължително електронно фактуриране, в които бяха въведени такива системи за митническо оформяне. Тези системи могат да бъдат прилагани само от посочените държави членки до 1 януари 2028 г., като се гарантира сближаването със системата за цифрово отчитане на ЕС.

Член 232 се заличава от Директивата за ДДС, за да се гарантира, че данъчно задължените лица няма да зависят от разрешението на получателя за издаване на електронна фактура.

Освен това определението за електронна фактура в Директивата за ДДС се променя, за да се уеднакви с понятието в Директива 2014/55/ЕС относно електронното фактуриране при обществените поръчки, която урежда електронното фактуриране при сделки от предприятията към правителството. В резултат на това, когато в Директивата за ДДС се говори за електронни фактури, ще се прави позоваване на структурираните електронни фактури.

Краен срок за издаване на фактури за вътреобщностни доставки на стоки и доставки на услуги, когато се прилага обратното начисляване: член 222

В случай на освободени вътреобщностни доставки на стоки и за услуги, доставени от неустановени данъчно задължени лица, подлежащи на обратно начисляване, в Директивата за ДДС се предвижда краен срок за издаване на електронна фактура, който може да отнеме до четиридесет и пет дни от момента на настъпване на данъчното събитие.

Новата система за отчитане е изградена въз основа на философията за информация в реално време. Като се има предвид, че отчитането се основава на издаването на фактурата, подобен срок ще забави прекомерно постъпването на информацията за тези доставки в данъчната администрация. Поради тази причина в член 222 се определя краен срок от два дни след настъпване на данъчното събитие за издаване на фактури в тези случаи.

⁵⁵ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870 на Комисията от 16 октомври 2017 г. за публикуването на референтния номер на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси в съответствие с Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета.

Премахване на възможността за издаване на сборни фактури: член 223

Целта на новата система за отчитане е да предоставя на данъчните администрации информация за сделките в почти реално време и да насърчава използването на електронни фактури. Възможността за издаване на сборни фактури за календарен месец противоречи на тези цели. Поради тази причина член 223 се заличава, така че няма да има възможност да се продължи издаването на сборни фактури.

Съдържание на фактурите: член 226

Целта на новата система за отчитане е да предостави необходимата информация на данъчните администрации, като същевременно сведе до минимум административната тежест за данъчно задължените лица. За да постигне последната цел, системата за отчитане ще се възползва от издаването на електронна фактура, за да автоматизира процеса на отчитане. За да бъде възможно това обаче, е необходимо във фактурата да се включи цялата информация, изисквана от данъчните администрации за целите на задължението за отчитане.

Това е причината, поради която член 226 беше променен, за да се гарантира включването във фактурата на всички данни, които трябва да бъдат отчетени. Елементите на данните, добавени към съдържанието на фактурата, са идентификаторът на банковата сметка, по която ще бъде преведено плащането по фактурата, договорените дати и размера на всяко плащане, свързано с конкретна сделка, а в случай на фактура, която изменя първоначалната фактура — идентификацията на тази първоначална фактура.

Премахване на остарели членове: член 237

В член 237 се предвижда задължение за Комисията да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно въздействието на правилата за фактуриране. Като се има предвид, че това задължение вече е изпълнено⁵⁶, няма причина този член да бъде запазен в Директивата за ДДС.

Система за цифрово отчитане на вътреобщностни сделки: членове 262—271

Една от целите на инициативата е да се заменят остарелите обобщени декларации със система от изисквания за цифрово отчитане за вътреобщностните сделки, която ще предоставя по-бързо и по-качествена информация за сделка по сделка. Тази информация ще постъпва в системите за анализ на риска на държавите членки, за да им помогне да се противопоставят на измамите с ДДС, свързани с вътреобщностната търговия, по-специално с вътреобщностните измами с липсващ търговец. За тази цел в дял XI, глава 6, която се отнасяше до обобщените декларации, сега се отнася до изискванията

⁵⁶ Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета за оценка на правилата за фактуриране по Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (COM(2020)47).

за цифрово отчитане, а новият раздел 1 — до изискванията за цифрово отчитане за вътреобщностните сделки.

Изискванията за цифрово отчитане за вътреобщностните сделки ще обхващат същите сделки, които са попадали в обхвата на общите декларации, с изключение на стоките, складирани до поискване от клиента при условията по член 17а, които ще престанат да съществуват. Поради тази причина член 262, втора алинея се заличава. Освен това доставките на стоки и услуги, за които се прилага механизмът за обратно начисляване в съответствие с член 194, също ще бъдат включени в обобщените декларации и следователно в изискванията за цифрово отчитане.

В член 263 се предвиждат основните характеристики на новата система за цифрово отчитане: информацията трябва да се предава сделка по сделка, крайният срок за предаване на данните е два работни дни след издаването на фактурата или след датата, на която е следвало да бъде издадена фактурата, в случай че данъчно задълженото лице не е изпълнило задължението си да издаде фактура, предаването на данните трябва да се извърши по електронен път, а държавите членки ще предоставят средствата за това предаване. И накрая, информацията може да бъде предавана пряко от данъчно задълженото лице или за негова сметка от трето лице.

Предаването на данните може да се извърши в съответствие с европейския стандарт. Държавите членки могат да предвидят предаването на данните от електронни фактури, издадени в различен формат, при условие че те също позволяват използването на европейския стандарт. Във всеки случай форматите на данните, разрешени от държавите членки, ще трябва да гарантират оперативната съвместимост с европейския стандарт.

В тази разпоредба се предоставя гъвкавост на държавите членки и данъчно задължените лица да използват различни формати на данни за предаването на данните. В нея обаче се предвижда поне един стандарт, който ще бъде приет от всички държави членки, и следователно на дружествата се позволява да подават своите данни за вътреобщностните сделки в съответствие с европейския стандарт в която и да е държава членка, без да е необходимо да се адаптират към различни системи за отчитане.

В първата алинея от член 264 се посочва информацията, която трябва да се предоставя за всяка сделка. По същество тази информация е същата, като подаваната в обобщените декларации, но с подробна информация за всяка сделка, а не обобщена по клиенти. Въпреки това са добавени нови полета, за да се подобри установяването на измами. Тези нови полета са препратката към предишната фактура в случай на коригиране на фактури, идентификацията на банковата сметка, по която ще бъде преведено плащането по фактурата, и датите, договорени за плащане на сумата по сделката. С оглед на пълната стандартизация и оперативна съвместимост Комисията приема правила за прилагане, за да определи общо електронно съобщение за тази цел.

Съгласно член 266 на държавите членки се позволява да изискват допълнителни данни относно вътреобщностните сделки. Тази възможност е в разрез с желаната хармонизация в тази област. Поради тази причина този член се заличава от Директивата за ДДС, така че данъкоплатците винаги да предоставят една и съща информация, когато извършват вътреобщностна сделка, независимо от държавата членка, в която се извършва сделката.

В член 268 държавите членки се задължават да събират данни от данъкоплатците, които на тяхна територия извършват вътреобщностни придобивания на стоки или сделки, третирани като такива. Събирането на тези данни не беше задължително за държавите членки съгласно обобщените декларации.

Замяната на обобщените декларации с нова система за цифрово отчитане изисква изменение на някои членове от Директивата за ДДС, в които се съдържат препратки към обобщените декларации, за да се заменят с препратки към новата система за отчитане. Такъв е случаят с членове 42, 138а, 262, 265 и 267. Други членове, които уреждат аспекти на обобщените декларации и вече не са необходими поради новата система за отчитане, са заличени. Такъв е случаят с членове 266, 269, 270 и 271.

Система за цифрово отчитане за възмездните доставки на стоки и услуги на територията на една държава членка: членове 271а—273

Освен замяната на обобщените декларации с нова система за цифрово отчитане за вътреобщностните сделки, инициативата има за цел да постигне хармонизиране на съществуващите и бъдещите системи за отчитане за възмездните доставки на стоки и услуги, извършвани на територията на държавата членка, за да се избегне административната тежест, до която води тази фрагментирана рамка за данъчно задължените лица, извършващи презгранична дейност. Тези системи ще се приведат в съответствие със системата за цифрово отчитане, предназначена за вътреобщностните сделки, опростявайки спазването на изискванията от страна на данъкоплатците, които ще могат да предоставят в общ формат данните, необходими както за вътрешните, така и за вътреобщностните сделки във всяка държава членка.

Това хармонизиране се постига чрез правилата, включени в новия дял XI, глава 6, раздел 2.

В член 271а, първа алинея на държавите членки се позволява да въведат система за отчитане на доставките на стоки и услуги, извършвани между данъчно задължени лица на тяхна територия. В член 271а, втора алинея на държавите членки се позволява да въведат системи за отчитане на всякакви други сделки. Тази втора алинея обхваща например отчитането на доставки на стоки или услуги, извършени от данъчно задължено лице в полза на физическо лице.

Следва да се отбележи, че член 271а представлява възможност, но не и задължение за държавите членки. Ако обаче те решат да въведат система за отчитане съгласно първата алинея от същия член, т.е. система за отчитане на сделки между данъчно задължени лица на територията на тяхната държава членка, тази система ще трябва да отговаря на характеристиките, предвидени в член 271б.

Характеристиките на системата за отчитане в член 271б са сходни с тези, разработени за вътреобщностните сделки: отчитане сделка по сделка, предаване на данните два работни дни след издаването на фактурата или след датата, на която фактурата е следвало да бъде издадена, когато данъчно задълженото лице не е изпълнило задължението си да издаде фактура, възможността за предаване на данните директно от данъчно задълженото лице или чрез доставчик на услуги, и възможността за предаване на данните съгласно Европейския стандарт. Държавите членки могат да предоставят на разположение на данъчно задължените лица допълнителни инструменти за предаване

на данните. Целта отново е да се осигури достатъчна гъвкавост на държавите членки и данъчно задължените лица да използват различни методи за предаване на данните, като същевременно се предвиди поне един стандарт, който да бъде приет от всички държави членки и по този начин да се даде възможност на дружествата да предоставят своите данни в съответствие с европейския стандарт във всяка държава членка, без да се налага да се адаптират към различни системи за отчитане.

Ще бъде необходимо да се провери дали реформата на системата за отчитане постига целите си за намаляване на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС и намаляване на разходите за данъчно задължените лица, произтичащи от фрагментарността на тези системи. Поради тази причина в член 271в от Комисията се изисква да представи до март 2033 г. доклад за оценка на резултатите, постигнати от тази реформа, и ако е необходимо, предложение за преодоляване на ограниченията, както и предложение за по-нататъшно хармонизиране на вътрешното отчитане. Този краен срок ще позволи да се направи оценка на системите за отчитане, след като те бъдат напълно приведени в действие, като се има предвид, че пълното адаптиране към хармонизираните изисквания не е необходимо да се извършва до 2028 г.

За да се постигне хармонизиране на системите за отчитане, не е достатъчно бъдещите системи да се прилагат в съответствие с характеристиките, заложи в настоящата инициатива. Държавите членки, които вече са въвели системи за отчитане на тези сделки, ще трябва да ги адаптират към характеристиките на хармонизираната система за отчитане. За тази цел инициативата изисква това адаптиране да се осъществи най-късно до 2028 г.

В член 273 на държавите членки продължава да се дава свобода да прилагат задълженията, които считат за необходими, за да се гарантира правилното събиране на ДДС и да се предотврати отклонението от данъчно облагане. Тази свобода обаче е ограничена по отношение на задълженията за отчитане, които могат да се изпълняват само съгласно разпоредбите на дял XI, глава 6, по отношение на сделките, попадащи в техния обхват.

Единна регистрация за целите на ДДС и подобрене на съществуващите правила за електронна търговия и режима за облагане на маржа на печалбата

Въведени са изменения и разяснения на съществуващото законодателство в областта на ДДС, както е посочено по-долу.

Преминавайки към принципа на данъчно облагане на местоназначението и в съответствие с член 4 от Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета за изменение на директиви 2006/112/ЕО и (ЕС) 2020/285 по отношение на ставките на данъка върху

добавената стойност⁵⁷, член 14, параграф 4, точка 1, буква а) се изменя, за да се разшири определението за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки, така че да в него да се включат стоките втора употреба, произведенията на изкуството, колекционерските предмети и антикварните предмети. Освен това член 35 се заличава и затова тези доставки се облагат с данък при местоназначението в съответствие с член 33, буква а). В резултат на това се дава възможност да се приложи опростеният режим за ОЕГ за деклариране на тези дистанционни продажби, като по този начин допълнително се свежда до минимум необходимостта от регистрация в няколко държави членки.

За да се намалят възможностите за избягване на ДДС, новият член 39а предвижда, че доставките на произведения на изкуството и на антикварни предмети без изпращане или превоз (или доставки, при които изпращането или превозът на стоките започва и завършва в една и съща държава членка) се облагат с данък в мястото, където клиентът е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживееене.

Прилагането на правилото на считаното за доставчик лице се разширява с измененията на член 14а. По-специално по отношение на доставките на стоки, извършвани в рамките на ЕС, параграф 2 се изменя, за да се разшири прилагането на правилото за считаното за доставчик лице. В рамките на разширения си обхват правилото за считаното за доставчик лице вече ще включва всички доставки на стоки в рамките на ЕС, улеснявани от електронен интерфейс, независимо от това къде е установен основният доставчик и независимо от статуса на купувача. Освен това се добавя нов параграф 3, за да се предвиди прилагането на правилото за считаното за доставчик лице към определени прехвърляния на собствени стоки, които се улесняват чрез електронен интерфейс.

Разпоредбите на Директивата за ДДС, отнасящи се до режима на складиране на стоки до поискване от клиента, се изменят, за да се въведе крайна дата — 31 декември 2024 г., след която не могат да се извършват нови прехвърляния на складирани стоки в рамките на този режим. Член 17а, който урежда режима на складиране на стоки до поискване от клиента, се изменя допълнително с добавянето на нов параграф, за да се поясни, че този член ще престане да се прилага, считано от 31 декември 2025 г. Тези изменения се въвеждат, за да отразят факта, че настоящият режим на складиране на стоки до поискване от клиента вече няма да е нужен, тъй като новият опростен режим за ОЕГ за прехвърляне на собствени стоки е широкообхванат и включва презграничното движение на стоки, които понастоящем са обхванати от режим на складиране на стоки до поискване от клиента.

В член 59в се посочва, че съществува праг от 10 000 EUR на годишна база, под който презграничните доставки на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги, и вътреобщностните дистанционни продажби

⁵⁷ Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета от 5 април 2022 г. за изменение на директиви 2006/112/ЕО и (ЕС) 2020/285 по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност.

на стоки, извършени от установен в ЕС доставчик, който е установен само в една държава членка, може да продължат да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице, доставящо тези услуги, или в която се намират тези стоки, когато започва тяхното изпращане или превоз. В допълнение към презграничните доставки на електронни услуги сега се пояснява, че в този праг са включени само вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, които се доставят от държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице.

С изменението на член 66 се спомага за изясняване на момента на настъпване на данъчното събитие по отношение на доставките по опростения режим за ОЕГ в Съюза и ОЕГ извън Съюза.

В новия член 143, параграф 1а се предвижда да се приеме акт за изпълнение, а който да се въведат специални мерки за предотвратяване на някои форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци чрез по-добро подсигуриране на правилното използване и процеса на проверка на идентификационния номер по ДДС с оглед на ОЕГВ на доставчика или на посредника, действащ за негова сметка, който е необходим за прилагането на освобождаването, предвидено в член 143, параграф 1, буква в).

С цел допълнително да се сведе до минимум необходимостта от регистрация в държава членка, в която се извършва данъчното облагане на вътрешна доставка между предприятия, с изменението на член 194 държавите членки се задължават да приемат прилагането на механизма за обратно начисляване, когато доставчик, който не е установен за целите на ДДС в държавата членка, в която се дължи ДДС, извършва доставки на стоки на лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в тази държава членка. Тази реформа ще гарантира, че при такива обстоятелства доставчикът, който не е идентифициран за целите на ДДС там, не трябва да се регистрира в тази държава членка. Освен това с изменението се изключват от задължително прилагане на механизма за обратно начисляване доставките на стоки по режима за облагане на маржа на печалбата. За да се осигури адекватно проследяване на стоките, този вид доставки сега трябва да бъдат указани в обобщената декларация, посочена в член 262.

Тъй като новият опростен режим за ОЕГ за прехвърляне на собствени стоки обхваща презграничното движение на стоки, които понастоящем са обхванати от режима на складиране на стоки до поискване от клиента, измененията в член 243, параграф 3 и член 262, параграф 2 премахват разпоредбите в Директивата за ДДС, отнасящи се до режима на складиране на стоки до поискване от клиента, считано от 1 януари 2026 г., тъй като те вече не са необходими. Както вече беше споменато, предвиден е срок от 12 месеца, за да може да бъде приключен режимът на складиране на стоки до поискване от клиента, започнал на 31 декември 2024 г. или преди това.

С изменението на член 359 се разширява обхватът на ОЕГ извън Съюза така, че да включва доставките на услуги от предприятия извън ЕС до всички данъчно незадължени лица, дори ако те нямат постоянен адрес, нито обичайно местоживееене в държава членка.

С изменението на член 365 се изяснява срокът, в който може да бъдат направени изменения на съответните справки-декларации за ДДС по режима за ОЕГ извън Съюза.

Вече може да се правят изменения в същата справка-декларация за ДДС, доколкото тези изменения са извършени преди момента, в който е трябвало да бъде подадена справката-декларация.

За целите на режима за ОЕГ в Съюза с новите параграфи на член 369а се разширява определението за държава членка по потребление така, че то да включва доставките на стоки съгласно член 36 (доставка на стоки с инсталиране или сглобяване), член 37 (доставка на борда на кораби, въздухоплавателни средства или влакове) и член 39 (доставка на газ, електроенергия, топлинна и хладилна енергия) и вътрешните доставки на стоки.

В член 369б е предвидено, че за горепосочените видове доставки режимът за ОЕГ в Съюза може да се използва и доколкото тези стоки се доставят на данъчно незадължени лица (или на данъчно задължени лица или данъчно незадължени юридически лица, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО). Освен това режимът може да се прилага и за вътрешни доставки на стоки по режима за облагане на маржа на печалбата, които са доставени на друго данъчно задължено лице от данъчно задължени дилъри по режима за облагане на маржа на печалбата.

С изменението на член 369ж, параграф 1 и с новите параграфи се изменя съдържанието на справката-декларация за ДДС по режима за ОЕГ в Съюза, за да се даде възможност за включване на горепосочените доставки.

С изменението на член 369ж, параграф 2 и с новия параграф 2а се изяснява информацията, която трябва да бъде предоставена в декларацията на ОЕГ на Съюза във връзка с горепосочените доставки, като се посочва, че доставките на стоки с нулева ставка и освободени по друг начин са обхванати от ОЕГ на Съюза и следователно също подлежат на отчитане.

Изменението на член 369ж, параграф 3 показва, че справката-декларация за ДДС по режима за ОЕГ в Съюза включва доставки на услуги с нулева ставка и доставки на услуги, освободени по друг начин, обхванати от специалния режим.

С изменението на член 369ж, параграф 4 се пояснява, че изменения в справки-декларациите за ДДС по режима за ОЕГ в Съюза след момента, в който е трябвало да бъде подадена справката-декларация за ДДС, трябва да се правят в последваща справка-декларация.

С изменението на член 369й се посочва, че не е възможно приспадане в справка-декларацията за ДДС по режима за ОЕГ в Съюза, но че ДДС се възстановява в съответствие с подходящата система за възстановяване.

С новия параграф на член 369м използването на режима за ОЕГВ става задължително за електронните интерфейси, които улесняват като считано за доставчик лице определени дистанционни продажби на вносни стоки.

Член 369п се изменя, за да се предвиди, че преди да започне да използва специалния режим за внос (ОЕГВ), данъчно задължено лице или посредник, назначен за негова сметка, трябва да посочи на държавата членка по идентификация статуса на данъчно

задълженото лице като считано за доставчик лице по отношение на дистанционните продажби на стоки, внасяни в ЕС.

С изменението на член 369с и с новите параграфи се предвижда, че ако дадено данъчно задължено лице не спазва правилата на режима за ОЕГВ, то ще бъде изключено от режима, освен ако посоченото данъчно задължено лице не е задължено да използва този режим като считано за доставчик. Ако такова считано за доставчик лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим, то ще понесе други санкции, а не изключване от режима.

С изменението на член 369у, параграф 2 се изяснява срокът, в който може да бъдат направени изменения в съответните справки-декларации за ДДС по режима за ОЕГВ. Ако трябва да се направят изменения след момента, в който справка-декларация за ДДС е трябвало да бъде представена, те трябва да се правят в последваща справка-декларация за ДДС.

С изменението на член 369ц се предвижда, че съгласно специалния режим ДДС не се приспада, а се възстановява в съответствие с подходящата система за възстановяване.

В новите членове 369ча—369чк се предвижда прилагането на нов режим, специално предназначен да опрости задълженията за спазване на ДДС, свързани с определени прехвърляния на собствени стоки.

В член 369ча се дават определения, които се прилагат към новия режим за прехвърляне на собствени стоки. Капиталовите стоки или стоките, за които не е разрешено да се прилага пълно право на приспадане в държавата членка, в която се извършва вътреобщностното придобиване, се изключват от специалния режим.

В член 369чб се определя обхватът на режима. Всяко данъчно задължено лице, което извършва прехвърляния на собствени стоки, както е определено в член 369ча, може да се регистрира, за да използва този специален режим, като в този случай всички негови относими прехвърляния ще бъдат обхванати от специалния режим.

В член 369чб се изисква данъчно задължените лица, които използват режима, да информират по електронен път своята държава членка по идентификация в случай на започване, преустановяване или на относими промени в облагаемите си дейности, обхванати от този специален режим.

В член 369чг се предвижда данъчно задължено лице, което използва този специален режим, да се регистрира само в една държава членка по идентификация за целите на прехвърлянията, обхванати от този режим. За целите на идентификацията по специалния режим за прехвърляне на собствени стоки държавата членка по идентификация използва индивидуалния идентификационен номер по ДДС, който вече е бил предоставен на данъчно задълженото лице във връзка с неговите задължения по вътрешната система.

В член 369чд се предвиждат обстоятелствата, при които данъчно задължените лица, използващи режима за прехвърляне на собствени стоки, се изключват от този режим, включително и когато те трайно не спазват правилата на режима или преустановят съответните си дейности, наред с други ситуации.

В член 369че се предвижда справките-декларации по ДДС да се подават всеки месец по електронен път дори когато не е извършвана съответната дейност.

В член 369чж се описва информацията, която се съдържа в месечната справка-декларация и се предвижда, че измененията в тези справки-декларации за ДДС, направени след момента, в който справката-декларация е трябвало да бъде подадена, трябва да се правят в последваща справка-декларация за ДДС.

В член 369чз се определят изискванията по отношение на валутата, която ще се използва в справка-декларацията за ДДС.

В член 369чи се посочва, че при прехвърляне на собствени стоки по режима вътреобщностните придобивания са освободени в държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките.

В член 369чй се предвижда, че приспадането не е възможно в горепосочената справка-декларация за ДДС, но че ДДС се възстановява в съответствие с подходящата система за възстановяване или се приспада като входящи ресурси в националната справка-декларация за ДДС на държава членка, когато данъчно задълженото лице вече е идентифицирано за целите на ДДС в държава членка по отношение на дейности, които не са обхванати от специалния режим.

В член 369чк се определят задълженията за съхраняване на регистри от страна на данъчно задължените лица, които използват специалния режим за прехвърляне на собствени стоки.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС в ерата на цифровите технологии

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Възходът на цифровата икономика оказва значително въздействие върху функционирането на системата на ДДС на Съюза, тъй като тя не е пригодена към новите цифрови модели на стопанска дейност и не позволява използване в пълна степен на данните, генерирани от цифровизацията. Директива 2006/112/ЕО на Съвета³ следва да бъде изменена, за да се вземе предвид това развитие.
- (2) Задълженията за отчитане на ДДС следва да бъдат адаптирани, за да се отговори на предизвикателствата на икономиката на платформите и да се намали необходимостта от множество регистрации за целите на ДДС в Съюза.
- (3) През 2020 г. загубата на приходи от ДДС, известна като „разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС“, възлиза на 93 милиарда евро⁴ в Съюза, като измамите, и по-специално вътреобщностните

¹ ОВ С , г., стр. .

² ОВ С , г., стр. .

³ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁴ Разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС е общата разлика между очакваните приходи от ДДС въз основа на законодателството в областта на ДДС и допълнителните разпоредби и действително събраната сума:
https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

измами с липсващ търговец⁵, представляват значителна част от тази загуба, от порядъка на 40—60 милиарда евро⁶. В окончателния доклад от Конференцията за бъдещето на Европа гражданите призовават за „хармонизиране и координиране на данъчните политики в рамките на държавите — членки на ЕС, с цел предотвратяване на отклонението от данъчно облагане и избягването на данъци“, „насърчаване на сътрудничеството между държавите — членки на ЕС, за да се гарантира, че всички дружества в ЕС плащат своя справедлив дял от данъците“. Инициативата „ДДС в ерата на цифровите технологии“ е съобразена с тези цели.

- (4) С цел да се увеличи събирането на данъци при презграничните сделки и да се сложи край на съществуващото фрагментиране, произтичащо от прилагането на различни системи за отчитане от страна на държавите членки, следва да се установят правила относно изискванията за цифрово отчитане в Съюза. С тези правила следва да се осигури информация на данъчните администрации сделка по сделка, за да се даде възможност за сверяване на данните, да се увеличат способностите за контрол на данъчните администрации и да се създаде възпиращ ефект върху неспазването, като същевременно се намалят разходите за привеждане в съответствие за предприятията, извършващи дейност в различни държави членки, и се премахнат пречките в рамките на вътрешния пазар.
- (5) За да се улесни автоматизацията на процеса на отчитане както за данъчно задължените лица, така и за данъчните администрации, сделките, които трябва да се отчитат пред данъчните администрации, следва да се документират по електронен път. Използването на електронното фактуриране следва да се превърне в система по подразбиране за издаването на фактури. Независимо от това на държавите членки следва да се позволи да разрешават използването и на други средства за вътрешните доставки. Издаването на електронни фактури от доставчика и предаването им на клиента не следва да зависи от предварително разрешение или проверка от страна на данъчната администрация.
- (6) Определението за електронна фактура следва да бъде приведено в съответствие с използваното в Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета⁷, за да се постигне стандартизация в областта на отчитането на ДДС.
- (7) За да може системата за отчитане на ДДС да бъде прилагана по ефективен начин, е необходимо информацията да достига до данъчната администрация без забавяне. Поради това срокът за издаване на фактура за презгранични сделки следва да бъде определен на 2 работни дни след настъпване на данъчното събитие.

⁵ Европол: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>

⁶ Европейска сметна палата: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_BG.pdf

⁷ Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки (ОВ L 133, 6.5.2014 г., стр. 1).

- (8) Електронната фактура следва да улеснява автоматизираното предаване на данъчните администрации на данните, необходими за целите на контрола. За тази цел електронната фактура следва да съдържа всички данни, които по-късно трябва да бъдат предадени на данъчната администрация.
- (9) Въвеждането на електронната фактура като метод по подразбиране за документирането на сделки за целите на ДДС не би било възможно, ако използването на електронната фактура продължава да зависи от приемането от получателя. Поради това за издаването на електронни фактури вече не следва да се изисква такова приемане.
- (10) Комисията изпълни задължението си да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно въздействието на правилата за фактуриране, приложими от 1 януари 2013 г., и по-специално относно степента, в която те действително са довели до намаляване на административната тежест за предприятията, както се изисква в член 237 от Директива 2006/112/ЕО. Тъй като това задължение вече е изпълнено, то следва да бъде заличено от посочената директива.
- (11) Задължението за представяне на обобщени декларации за отчитане на вътреобщностните сделки следва да бъде премахнато, тъй като изискванията за цифрово отчитане по отношение на вътреобщностните сделки включват в своя обхват същите сделки, но информацията се предава по-бърза и е по-подробна. Изискванията за цифрово отчитане обхващат същите сделки като обобщените декларации, с изключение на сделките под режима на складиране на стоки до поискване от клиента, както е посочено в член 17а от Директива 2006/112/ЕО, които следва да се отчитат чрез справка-декларацията за обслужване на едно гише.
- (12) За да улеснят данъчно задължените лица при предаването на данните от фактурите, държавите членки следва да предоставят на разположение на данъчно задължените лица необходимите средства за такова предаване, което следва да позволи данните да се изпращат пряко от данъчно задълженото лице или от трета страна за сметка на това данъчно задължено лице.
- (13) Въпреки че информацията, която трябва да се предава чрез изискванията за цифрово отчитане на вътреобщностни сделки, следва да бъде подобна на тази, предавана чрез обобщените декларации, от данъчно задължените лица е необходимо да се поиска да предоставят допълнителни данни, включително банкови данни и суми на плащанията, така че данъчните администрации да могат да следят не само стоките, но и финансовите потоци.
- (14) Следва да се избягва налагането на ненужна административна тежест върху данъчно задължените лица, извършващи дейност в различни държави членки. Поради това тези данъчно задължени лица следва да могат да предоставят изискваната информация на своите данъчни администрации, като използват европейския стандарт, установен в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870 на

Комисията⁸, който отговаря на искането, предвидено в член 3, параграф 1 от Директива 2014/55/ЕС за създаване на европейски стандарт за семантичен модел на данните за основните елементи на електронната фактура. На държавите членки следва да бъде разрешено да предвидят допълнителни методи за отчитане на данните, които биха могли да бъдат по-лесни за изпълнение за някои данъчно задължени лица.

- (15) За да се постигне необходимата хармонизация при отчитането на данните за вътреобщностните сделки, информацията, която трябва да се отчита, следва да бъде една и съща във всички държави членки, без държавите членки да имат възможност да изискват допълнителни данни.
- (16) Важен елемент в борбата с измамите с ДДС, свързани с вътреобщностни сделки, е сравняването на декларираните от доставчика данни с данните, декларирани от клиента. За тази цел лицето, придобиващо стоките, и получателят на услугите следва да бъдат задължени да отчитат данните за своите вътреобщностни сделки.
- (17) Няколко държави членки са въвели различни изисквания за отчитане за сделки на тяхна територия, което води до значителна административна тежест за данъчно задължените лица, извършващи дейност в различни държави членки, тъй като те трябва да адаптират счетоводните си системи, за да спазят тези изисквания. За да се избегнат разходите, произтичащи от тези различия, системите, прилагани в държавите членки за отчитане на възмездни доставки на стоки и услуги между данъчно задължени лица на тяхна територия, следва да имат същите характеристики като системата, прилагана за вътреобщностни сделки. Държавите членки следва да предвидят предаването на информацията да се извършва по електронен път и, както е случаят при вътреобщностните сделки, данъчно задълженото лице следва да може да предоставя данните в съответствие с европейския стандарт, установен в Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870, въпреки че съответната държава членка би могла да предвиди допълнителни средства за предаване на данните. Данните следва да могат да се изпращат пряко от данъчно задълженото лице или от трета страна за сметка на това лице.
- (18) Държавите членки не следва да бъдат задължени да прилагат изискване за цифрово отчитане за възмездните доставки на стоки и услуги между данъчно задължени лица на тяхна територия. Въпреки това, ако искат да приложат такова изискване в бъдеще, те следва да го приведат в съответствие с изискванията за цифрово отчитане на вътреобщностни сделки. Държавите членки, които вече разполагат със система за отчитане на тези сделки, следва да адаптират тези системи, за да гарантират, че данните се отчитат в съответствие с изискванията за цифрово отчитане на вътреобщностни сделки.

⁸ Решение за изпълнение (ЕС) 2017/1870 на Комисията от 16 октомври 2017 г. за публикуването на референтния номер на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси в съответствие с Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 266, 17.10.2017 г., стр. 19).

- (19) За да се оцени ефективността на изискванията за цифрово отчитане, Комисията следва да изготви доклад за оценка на въздействието на изискванията за цифрово отчитане върху намаляването на разликата между потенциалните и реално събраните приходи от ДДС и върху разходите за прилагане и привеждане в съответствие за данъчно задължените лица и данъчните администрации, за да се провери дали системата е постигнала целите си, или се нуждае от допълнителни корекции.
- (20) Държавите членки следва да могат да продължат да прилагат други мерки, за да гарантират правилното събиране на ДДС и да предотвратят отклонението от данъчно облагане. Те обаче следва да не могат да налагат допълнителни задължения за отчитане на сделките, които са обхванати от изискванията за цифрово отчитане.
- (21) Икономиката на платформите пороци известни трудности при прилагането на правилата за ДДС — по-специално установяването на данъчния статус на доставчика на услугата и осигуряването на еднакви условия на конкуренция между малките и средните предприятия (МСП) и други предприятия.
- (22) Икономиката на платформите доведе до необосновано нарушаване на конкуренцията между доставките, извършвани чрез онлайн платформи, които избягват облагането с ДДС, и доставките, извършвани в традиционната икономика, които подлежат на облагане с ДДС. Нарушаването е най-остро в двата най-големи сектора на икономиката на платформите след електронната търговия, а именно сектора за краткосрочно настаняване под наем и сектора на пътническия транспорт.
- (23) Поради това е необходимо да се установят правила за преодоляване на нарушенията на конкуренцията в секторите на краткосрочното настаняване под наем и в сектора на пътническия транспорт чрез промяна на ролята, която платформите играят при събирането на ДДС (превръщането им в „считано за доставчик лице“). При този модел от платформите следва да се изисква да начисляват ДДС, когато ДДС е дължим, но основният доставчик не го начислява, тъй като например е физическо лице или данъчно задължено лице, което използва специалния режим за малките предприятия.
- (24) Държавите членки тълкуват по различен начин мястото на доставка на услугата за улесняване, предоставяна от платформите на данъчно незадължени лица. Ето защо е необходимо да се изясни това правило.
- (25) Някои държави членки се позовават на член 135, параграф 2 от Директива 2006/112/ЕО, за да прилагат освобождаване от ДДС на услугите за краткосрочно настаняване под наем, докато други не. За да се гарантира еднакво третиране и последователност, като същевременно продължава да се работи за преодоляване на нарушаването на конкуренцията в сектора на настаняването, следва да се поясни, че това освобождаване не се прилага за краткосрочното настаняване под наем. Критериите, използвани за определяне на краткосрочното настаняване под наем, за което се счита, че има функция, сходна на хотелиерство, се прилагат единствено за целите на настоящата директива и не засягат определенията, използвани в друго законодателство на Съюза. Следователно с настоящата директива не се създава определение на ЕС за краткосрочното настаняване под наем.

- (26) За да се избегне неволното включване на платформите, извършващи доставки като считани за доставчик лица, в специалния режим за туристически агенти, или обратното, сделките, за които платформата е считана за доставчик, следва да бъдат изключени от този специален режим.
- (27) Настоящото предложение не засяга правилата, установени в други правни актове на Съюза, по-специално Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Законодателен акт за цифровите услуги)⁹, с който се уреждат други аспекти на доставката на услуги от онлайн платформи, като например задължения, приложими към доставчиците на онлайн платформи, които позволяват на потребителите да сключват договори от разстояние с търговците.
- (28) С директиви (ЕС) 2017/2455¹⁰ и (ЕС) 2019/1995¹¹ на Съвета беше изменена Директива 2006/112/ЕО по отношение на правилата за ДДС, уреждащи данъчното облагане на презграничната електронна търговия в Съюза от предприятия към потребители. Тези директиви за изменение намалиха нарушенията на конкуренцията, подобриха административното сътрудничество и въведоха редица опростявания. Въпреки че измененията, въведени с тези директиви, които се прилагат от 1 юли 2021 г., бяха до голяма степен успешни, все пак беше установена необходимостта от някои подобрения.
- (29) За тази цел някои съществуващи правила следва да бъдат изяснени. Това включва правилото за изчисляване на прага от 10 000 EUR на годишна база, определен в член 59в от Директива 2006/112/ЕО, под който доставките на далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги и вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, извършени от установен в Съюза доставчик, който е установен само в една държава членка, може да продължат да подлежат на облагане с ДДС в държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице, предоставящо тези далекосъобщителни услуги, услуги по разпространение на радио и телевизия и електронни услуги, или в която се намират тези стоки, когато започва тяхното изпращане или превоз. Член 59в от Директива 2006/112/ЕО следва да бъде изменен, за да се гарантира, че само вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, които се извършват от държавата членка, в която е установено данъчно задълженото лице, са включени в изчисляването на прага от 10 000 EUR, но не и

⁹ Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 г. относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Законодателен акт за цифровите услуги) (ОВ L 277, 27.10.2022 г., стр. 1—102).

¹⁰ Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

¹¹ Директива (ЕС) 2019/1995 на Съвета от 21 ноември 2019 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки.

дистанционните продажби, извършени от складови наличности на стоки в друга държава членка.

- (30) Директива 2006/112/ЕО следва също да бъде изменена, за да се поясни, че всички доставки на услуги от предприятия към потребители, предоставяни в рамките на Съюза от данъчно задължени лица, установени извън Съюза, попадат в обхвата на специалния режим за услуги, предоставяни от данъчно задължени лица, неустановени в рамките на Общността (режим извън Съюза), а не само доставките на услуги за установени в Съюза клиенти. След въвеждането с Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета¹² на новите правила по отношение на ставките на ДДС и предвиденото влизане в сила на новите правила за МСП¹³ и с цел да се обхванат освобождаванията по член 151 от Директива 2006/112/ЕО по отношение на доставките на стоки и услуги, наред с другото, под дипломатически или консулски режим и предназначени за някои други международни организации, необходимо е също така да се разшири обхватът на режима за обслужване на едно гише в Съюза съгласно дял XII, глава 6, раздел 3 от Директива 2006/112/ЕО, като се гарантира, че в него са включени доставките с нулева ставка и освободените от ДДС доставки, като например доставките от малки и средни предприятия (МСП). Освен това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде изменена, за да се изясни срокът, в който данъчно задълженото лице, което се ползва от специалните режими, може да направи промени в съответните справки-декларации за ДДС по трите съществуващи опростени режима: режима за обслужване на едно гише извън Съюза, режима за обслужване на едно гише в Съюза и режима за обслужване на едно гише при внос. Това разяснение ще позволи на данъчно задължените лица, регистрирани по режимите, да извършват корекции в съответните справки-декларации за ДДС до крайния срок за подаване на тези справки-декларации. И накрая, моментът на данъчното събитие по отношение на доставките по опростените режими за обслужване на едно гише в Съюза и обслужване на едно гише извън Съюза следва да бъде ясно уреден, за да се избегнат различия в прилагането на правилата между държавите членки.
- (31) По принцип идентификация по ДДС се изисква във всяка държава членка, в която се извършват облагаеми сделки. Въпреки това, за да се намалят случаите, в които се изискват множество регистрации за целите на ДДС, с Директива (ЕС) 2017/2455 се въведоха редица мерки в Директива 2006/112/ЕО за свеждане до минимум на необходимостта от множество регистрации за целите на ДДС. За да се намали още повече необходимостта от множество регистрации

¹² Директива (ЕС) 2022/542 на Съвета от 5 април 2022 г. за изменение на директиви 2006/112/ЕО и (ЕС) 2020/285 по отношение на ставките на данъка върху добавената стойност (ОВ L 107, 6.4.2022 г., стр. 1).

¹³ Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия (ОВ L 62, 2.3.2020 г., стр. 13).

за целите на ДДС, бяха набелязани редица допълнителни мерки в подкрепа на целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза. Поради това следва да бъдат установени правила, с които да се предвидят тези допълнителни мерки.

- (32) Наред с другите мерки, с Директива (ЕС) 2017/2455 се разшири обхватът на режима за съкратено обслужване на едно гише, като той се превърна в по-широк режим за обслужване на едно гише, включващ всички презгранични доставки на услуги за данъчно незадължени лица, извършвани в Съюза, и всички вътреобщностни дистанционни продажби на стоки. По изключение електронните интерфейси, например пазарите и платформите, които стават считани за доставчици лица на определени доставки на стоки в рамките на Съюза, могат също да декларират определени вътрешни доставки на стоки по режима за обслужване на едно гише в Съюза. За да се подкрепи целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза, обхватът на режима за обслужване на едно гише в Съюза следва да бъде допълнително разширен, така че да включва други доставки на стоки, включително вътрешните доставки на стоки от предприятия към потребители в Съюза от данъчно задължени лица, които не са идентифицирани за целите на ДДС в държавата членка по потребление, като се гарантира, че не е необходимо предприятията да се регистрират за целите на ДДС във всяка държава членка, в която се осъществяват такива доставки на стоки за потребители. Освен това обхватът на режима за обслужване на едно гише в Съюза следва да бъде разширен, за да включва и вътрешните доставки на стоки по режима за облагане на маржа на печалбата в полза на което и да е лице, когато тези стоки се доставят от данъчно задължено лице (данъчно задължен дилър), което не е идентифицирано в държавата членка, в която се извършват такива доставки на стоки. Това изменение ще позволи на данъчно задължените дилъри да се възползват от опростяванията по режима за обслужване на едно гише и да декларират и плащат дължимия за тези доставки ДДС в една държава членка по идентификация чрез разширения режим за обслужване на едно гише в Съюза.
- (33) ДДС обикновено се начислява и осчетоводява от доставчика на стоките или услугите. При определени обстоятелства обаче държавите членки могат да предвидят, че съгласно механизма за обратно начисляване получателят на доставката, а не доставчикът, е задължен да осчетоводи дължимия ДДС. За да се подкрепи допълнително целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза, следва да се установят правила за задължителното прилагане от държавите членки на механизма за обратно начисляване в случаите, когато доставчикът не е установен за целите на ДДС в държавата членка, в която е дължим ДДС. Доставчик, извършващ доставки на стоки или услуги на лице, което е идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, в която подлежи на облагане доставката, следва да има право да прилага обратното начисляване. За целите на контрола такива доставки следва да се отчитат в обобщените декларации.
- (34) С Директива (ЕС) 2017/2455 в Директива 2006/112/ЕО бе въведена отговорността на електронните интерфейси, например пазари и платформи, в случаите, в които се счита, че действат като доставчик, когато улесняват определени доставки на стоки за потребители в Съюза. По отношение на доставките на стоки, извършвани в рамките на Съюза, правилото за считаното за доставчик лице понастоящем е ограничено до доставките на стоки за данъчно незадължени лица, когато тези стоки се доставят в Съюза от данъчно задължени

лица, които не са установени в Съюза. С цел да се уеднаквят условията на конкуренция между търговците в Съюза и търговците извън Съюза и да се сведат до минимум разходите за извършване на презгранична стопанска дейност в рамките на Съюза, следва да се приемат мерки за допълнително намаляване на регулаторната тежест за продавачите в Съюза, които извършват дейност чрез електронни интерфейси. В рамките на разширения си обхват правилото за считаното за доставчик лице ще включва всички доставки на стоки в рамките на Съюза, улеснявани от електронен интерфейс, независимо от това къде е установен основният доставчик и независимо от статуса на купувача.

- (35) С Директива (ЕС) 2017/2455 се въведе специфично опростяване в Директива 2006/112/ЕО — режимът за обслужване на едно гише при внос, което има за цел да намали регулаторната тежест на ДДС, свързана с вноса на определени стоки с ниска стойност за потребители в Съюза. Съответно за данъчно задължените лица, които изберат да се регистрират по режима за обслужване на едно гише при внос, не е необходимо да се регистрират за целите на ДДС във всяка държава членка, в която се осъществява техният допустим внос на стоки за потребители. Вместо това дължимият ДДС върху тези доставки може да бъде деклариран и платен в една държава членка чрез режима за обслужване на едно гише при внос. За да се подпомогне и повиши още повече спазването на изискванията за ДДС по отношение на някои вносни стоки, следва да се приемат мерки, които да направят използването на режима за обслужване на едно гише при внос задължително за електронните интерфейси, например пазарите и платформите, когато те улесняват определен внос на стоки за потребители в Съюза. Въпреки това данъчно задължените лица, които експлоатират електронни интерфейси и които улесняват единствено вътрешни доставки в своята държава членка на установяване, следва да попадат извън обхвата на мярката.
- (36) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на Директива 2006/112/ЕО, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за да подsigури по-добре правилното използване и процеса на проверка на идентификационните номера по ДДС с оглед на режима за обслужване на едно гише при внос за целите на освобождаването, предвидено в посочената директива. Това оправомощаване следва да позволи на Комисията да приеме акт за изпълнение за въвеждане на специални мерки за предотвратяване на определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци. Тези специални мерки включват, наред с другото, свързване на уникалния номер на пратката с идентификационния номер по ДДС с оглед на режима за обслужване на едно гише при внос. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹⁴, и за тази цел комитетът следва да бъде

¹⁴

Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Европейския парламент и на Съвета¹⁵.

- (37) Регистрацията за целите на ДДС на даден доставчик се изисква, когато този доставчик не е идентифициран за целите на ДДС в държавата членка, в която се дължи ДДС. По-специално прехвърлянето на собствени стоки на данъчно задължено лице в друга държава членка, наред с другото, за целите на дейността на това лице, свързана с електронната търговия, поражда необходимост от регистрация в държавите членки, от които и към които се прехвърлят стоките. В съгласие с целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза следва да се намалят още повече случаите, в които се изискват множество регистрации за целите на ДДС, като се предвиди прилагането на нов режим в рамките на режимите за обслужване на едно гише, който е специално предназначен да опрости задълженията във връзка със спазване на изискванията за ДДС, що се отнася до определени прехвърляния на собствени стоки.
- (38) В Директива 2006/112/ЕО се предвижда опростено третиране за целите на ДДС на стоките, прехвърлени под режима на складиране на стоки до поискване от клиента, когато са изпълнени определени предписани условия. Тъй като обхватът на опростения режим за обслужване на едно гише за прехвърляния на собствени стоки е широк и включва презграничното движение на стоки, които понастоящем са обхванати от режима на складиране на стоки до поискване от клиента съгласно член 17а от посочената директива, е необходимо този режим да бъде постепенно премахнат, като в Директива 2006/112/ЕО се включи крайна дата преди пълното премахване на разпоредбите за складиране на стоки до поискване от клиента. Поради това 31 декември 2024 г. следва да бъде определен като крайна дата, след която вече няма да е възможно да се прилага нов режим на складиране на стоки до поискване от клиента. По отношение на режимите на складиране на стоки до поискване от клиента, започнали на 31 декември 2024 г. или преди това, следва да продължат да се прилагат съответните условия, включително 12-месечният срок за прехвърляне на собствеността върху тези стоки на предвидения купувач. Успоредно с включването на тази нова крайна дата следва да се вмъкне нов параграф в разпоредбите, отнасящи се до режима на складиране на стоки до поискване от клиента, за да се гарантира, че този режим ще престане да се прилага на 31 декември 2025 г., тъй като той вече няма да е нужен след тази дата.
- (39) Режимът за облагане на маржа на печалбата функционира, като позволява на данъчно задължените дилъри да плащат ДДС върху разликата между продажната цена и покупната цена на стоките, обхванати от режима, по специално стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антикварни предмети. За да се гарантира, че данъчното облагане на тези конкретни доставки се извършва в държавата членка, където клиентът е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживееене,

¹⁵ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

Директива 2006/112/ЕО следва да бъде изменена, за да се въведе ново правило за мястото на доставка. Освен това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде изменена, за да се изключат от задължителното прилагане на механизма за обратно начисляване конкретно доставките на стоки по режима за облагане на маржа на печалбата. Въпреки това, за да се подкрепи целта за единна регистрация за целите на ДДС в Съюза и да се сведе до минимум регулаторната тежест, данъчно задължените дилъри, които извършват дейност в рамките на режима за облагане на маржа на печалбата, може да изберат да се регистрират по режима за обслужване на едно гише в Съюза, за да го използват и да декларират и плащат дължимия ДДС по него за определени доставки на стоки по режима за облагане на маржа на печалбата, без да е необходимо да се регистрират в няколко държави членки.

- (40) Съгласно Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи¹⁶ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (41) Тъй като целите на настоящата директива, а именно въвеждането на системата на ДДС в ерата на цифровите технологии, не може да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а по-скоро, поради необходимостта от хармонизиране и насърчаване на използването на изискванията за цифрово отчитане, от подобряване на третирането на платформите по отношение на ДДС и от намаляване на случаите, в които от дадено предприятие се изисква да се регистрира в други държави членки, може да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (42) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,
ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2024 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) Член 17а се изменя, както следва:
- а) в параграф 2 буква а) се заменя със следното:

¹⁶ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

- „а) стоките са изпратени или превозени от данъчно задължено лице или от трето лице за негова сметка на 31 декември 2024 г. или преди това до друга държава членка с оглед доставка на посочените стоки там — на по-късен етап и след пристигането им — на друго данъчно задължено лице, което има право да придобие собствеността върху тези стоки в съответствие със съществуващо споразумение между двете данъчно задължени лица;“;
 - б) добавя се следният параграф 8:
 - „8. Настоящият член престава да се прилага на 31 декември 2025 г.“;
- 2) В дял V заглавието на глава 3а се заменя със следното:

„ГЛАВА 3а

Праг за данъчно задължени лица, извършващи някои доставки на стоки, обхванати от член 33, буква а), и някои доставки на услуги, обхванати от член 58“;

- 3) Член 59в се изменя, както следва:
- а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:
 - „б) услугите се предоставят на данъчно незадължени лица, които са установени, имат постоянен адрес или обичайно местоживееие в държава членка, различна от държавата членка по буква а), или стоките се изпращат или превозват от държавата членка по буква а) до друга държава членка; и“;
 - б) параграф 3 се заменя със следното:
 - „3. Държавата членка, посочена в параграф 1, буква а), предоставя на данъчно задължените лица, извършващи доставки, допустими съгласно посочения параграф, правото да изберат мястото на доставка да бъде определено в съответствие с член 33, буква а) и член 58, което право при всички случаи се запазва в течение на две календарни години.“;
- 4) Член 66 се заменя със следното:

„Член 66

1. Чрез дерогация от членове 63, 64 и 65 държавите членки могат да предвидят, че ДДС става изискуем по отношение на някои сделки или за някои категории данъчно задължени лица в някой от следните моменти:
 - а) не по-късно от момента на издаване на фактурата;
 - б) не по-късно от момента на получаване на плащането;
 - в) ако не е издадена фактура или ако фактурата е издадена на по-късна дата, в рамките на определен срок, не по-късно от изтичането на срока за издаване на фактури, наложен от държавите членки съгласно член 222, втора алинея, или когато държавата членка не е наложила такъв срок, в рамките на определен срок от датата на данъчното събитие.
2. Дерогацията, предвидена в параграф 1, не се прилага за следните доставки:

- а) доставките на услуги, обхванати от специалния режим, посочен в дял XII, глава 6, раздел 2, когато тези доставки се извършват от данъчно задължено лице, на което е разрешено да използва този режим в съответствие с член 359;
 - б) доставките, обхванати от специалния режим, посочен в дял XII, глава 6, раздел 3, когато тези доставки се извършват от данъчно задължено лице, на което е разрешено да използва този режим в съответствие с член 369б;
 - в) доставките на услуги, по отношение на които ДДС е платим от клиента съгласно член 196;
 - г) доставките или прехвърлянията на стоки, посочени в член 67.“;
- 5) В член 167а първата алинея се заменя със следното:
- „Държавите членки може да предвидят в рамките на незадължителен режим, че правото на приспадане за данъчно задължено лице, чийто ДДС става изискуем единствено в съответствие с член 66, параграф 1, буква б), се отлага до момента, в който ДДС върху доставените на това лице стоки или услуги е платен на доставчика.“;
- 6) Член 217 се заменя със следното:

„Член 217

За целите на настоящата директива „електронна фактура“ означава фактура, която съдържа информацията, изисквана от настоящата директива, и която е издадена, предадена и получена в структуриран електронен формат, който позволява нейната автоматична и електронна обработка.“;

- 7) Член 218 се заменя със следното:

Член 218

1. За целите на настоящата директива държавите членки приемат като фактури документи или съобщения на хартиен носител или в електронен вид, ако същите отговарят на условията, установени в настоящата глава.

2. Държавите членки може да наложат задължението за издаване на електронни фактури. Държавите членки, които налагат това задължение, разрешават издаването на електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси в съответствие с Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*. Издаването на електронни фактури от данъчно задължените лица и тяхното предаване не подлежи на предварително задължително разрешение или проверка от страна на данъчните органи, без да се засягат специалните мерки, разрешени съгласно член 395 и вече прилагани към момента на влизане в сила на настоящата директива.

*Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно електронното фактуриране при обществените поръчки (ОВ L 133, 6.5.2014 г., стр. 1).

8) В член 226 точка 7а се заменя със следното:

„7а. когато ДДС става изискуем при получаване на плащането в съответствие с член 66, параграф 1, буква б) и правото на приспадане възниква, когато подлежащият на приспадане данък става изискуем, вписване „касова отчетност“;“

9) Член 232 се заличава.

10) Член 237 се заличава.

11) Член 359 се заменя със следното:

„Член 359

Държавите членки разрешават на всяко данъчно задължено лице, неустановено в рамките на Общността, предоставящо услуги на данъчно незадължено лице, да използва този специален режим. Този режим се прилага по отношение на всички услуги, предоставяни в рамките на Общността.“;

12) В член 369й първата алинея се заменя със следното:

„Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може да приспада по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки, обхванати от този специален режим.“;

13) В член 369ц първа алинея се заменя със следното:

„Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може да приспада по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, ДДС, начислен в държавите членки по потребление в съответствие с член 168 от настоящата директива. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки, обхванати от този специален режим.“;

Член 2

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2025 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 14, параграф 4, точка 1 буква а) се заменя със следното:

„а) доставката на стоките се извършва за данъчно задължено лице или данъчно незадължено лице, чиито вътреобщностни придобивания на

стоки не подлежат на облагане с ДДС по смисъла на член 3, параграф 1, или за всяко друго данъчно незадължено лице; или доставката е доставка на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети или антикварни предмети, доставени от данъчно задължен дилър на друго данъчно задължено лице, когато стоките подлежат на облагане с ДДС в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 4, раздел 2 от настоящата директива.“;

2) Член 14а се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставката на стоки в рамките на Общността от данъчно задължено лице, се счита, че данъчно задълженото лице, което улеснява доставката, е получило и доставило тези стоки.“;

б) добавят се следните параграфи 3 и 4:

„3. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, прехвърлянето в друга държава членка в съответствие с член 17, параграф 1 от данъчно задължено лице на стоки, различни от капиталови стоки съгласно определението на държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките, в съответствие с член 189, буква а), или стоки, по отношение на които няма пълно право на приспадане в тази държава членка, се счита, че данъчно задълженото лице, което улеснява прехвърлянето, е получило и доставило тези стоки.

4. Когато данъчно задължено лице, установено само в една държава членка, улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например пазар, платформа, портал или други подобни средства, доставките на стоки само в тази държава членка без изпращане или превоз, или с изпращане или превоз, които започват и завършват в тази държава членка, не се счита, че посоченото данъчно задължено лице е получило и доставило тези стоки.“;

3) Въмква се следният член 28а:

„Член 28а

Независимо от член 28, се счита, че данъчно задължено лице, което улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например платформа, портал или други подобни средства, доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем, както е посочено в член 135, параграф 3, или за пътнически транспорт, е получило и доставило самото то тези услуги, когато лицето, предоставящо посочените услуги, е едно от следните:

- а) неустановено лице, което не е идентифицирано за целите на ДДС в държава членка;
- б) данъчно незадължено лице;

- в) данъчно задължено лице, което извършва само доставки на стоки или услуги, по отношение на които ДДС не се приспада;
 - г) данъчно незадължено юридическо лице;
 - д) данъчно задължено лице, подлежащо на облагане по режима на единна данъчна ставка за земеделски производители;
 - е) данъчно задължено лице, подлежащо на облагане по специалния режим за малките предприятия.“;
- 4) Член 35 се заличава.
- 5) В дял V, глава 1 се добавя следният раздел 5:

„Раздел 5

Доставка на произведения на изкуството и антикварни предмети, които се доставят по специалния режим за данъчно задължени дилъри

Член 39а

Мястото на доставка на произведенията на изкуството и антикварните предмети, които се доставят без изпращане или превоз, или когато изпращането или превозът на тези стоки започва и завършва в една и съща държава членка, и които се доставят в съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 4, раздел 2, подраздел 1, е мястото, където клиентът е установен, има постоянен адрес или обичайно местоживееене.“;

- 6) Въмква се следният член 46а:

„Член 46а

Мястото на доставка на услугата за улесняване, предоставяна на данъчно незадължено лице от платформа, портал или други подобни средства, е мястото, където се доставя основната сделка в съответствие с настоящата директива.

- 7) В член 135 се добавя следният параграф 3:

„3. Счита се, че непрекъснатото настаняване под наем за максимален срок от 45 дни със или без предоставяне на други допълнителни услуги има функция, подобна на хотелиерството.“;

- 8) Член 136а се заменя със следното:

„Член 136а

Когато за данъчно задължено лице се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 2 или член 14а, параграф 3, държавите членки освобождават доставката на тези стоки, по която получател е това данъчно задължено лице.“;

- 9) Въмква се следният член 136б:

„Член 136б

Когато за данъчно задължено лице се счита, че е получило и доставило услуги в съответствие с член 28а, държавите членки освобождават доставката на тези услуги, по която получател е това данъчно задължено лице.“;

- 10) В член 143 се вмъква следният параграф 1а:

„1а. За целите на освобождаването, предвидено в параграф 1, буква ва), Комисията приема акт за изпълнение, за да въведе специални мерки за предотвратяване на определени форми на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци, наред с другото чрез свързване на уникалния номер на пратката със съответстващия идентификационен номер по ДДС, посочен в член 369р.

Този акт за изпълнение се приема в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011*, като за тази цел комитет е комитетът, създаден с член 58 от Регламент (ЕС) № 904/2010±.

*Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

± Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).“;

- 11) Вмъква се следният член 172а:

„Член 172а

Когато се счита, че данъчно задължено лице е получило и доставило услуги в съответствие с член 28а, тези доставки не засягат правото на приспадане на това данъчно задължено лице, независимо дали доставката е такава, за която ДДС подлежи на приспадане, или не.“;

- 12) Член 194 се заменя със следното:

„Член 194

1. Без да се засягат членове 195 и 196, когато облагаемата доставка на стоки или услуги се извършва от данъчно задължено лице, което не е установено в държавата членка, в която е дължим ДДС, държавите членки разрешават данъчно задълженото лице — платец ДДС, да бъде лицето, на което се доставят стоките или услугите, ако това лице вече е идентифицирано в тази държава членка.

2. Параграф 1 не се прилага за доставка на стоки, извършена от данъчно задължен дилър съгласно определението в член 311, параграф 1, точка 5, когато стоките подлежат на облагане с ДДС в

съответствие със специалния режим, предвиден в дял XII, глава 4, раздел 2 от настоящата директива.“;

- 13) В член 222 първата алинея се заменя със следното:

„За доставките на стоки, извършени в съответствие с посочените в член 138 условия, или за доставките на стоки или услуги, за които съгласно членове 194 и 196 ДДС е платим от клиента, фактура се издава не по-късно от петнадесетия ден от месеца, следващ този, през който е възникнало данъчното събитие.“

- 14) Член 242а се изменя, както следва:

- а) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. Когато данъчно задължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс, например платформа, портал или други подобни средства, доставката на услуги за краткосрочно настаняване под наем или за пътнически транспорт, и не се счита, че това лице е получило и доставило самото то тези услуги съгласно член 28а, данъчно задълженото лице, което улеснява доставката, е длъжно да води регистър на тези доставки.“;

- б) Параграф 2 се заменя със следното:

„2. При поискване регистърът по параграфи 1 и 1а трябва да се предостави по електронен път на съответните държави членки.

Този регистър се съхранява за срок от 10 години от края на годината, през която е била извършена сделката.“;

- 15) В член 262, параграф 1 буква в) се заменя със следното:

„в) данъчно задължените лица и данъчно незадължените юридически лица, идентифицирани за целите на ДДС, на които посоченото данъчно задължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, е предоставило стоки или услуги, различни от стоките или услугите, които са освободени от ДДС в държавата членка, в която сделката е облагаема, за които получателят дължи плащане на данъка съгласно членове 194 и 196“.

- 16) В член 306 се добавя следният параграф 3:

„3. Специалният режим, посочен в параграф 1 от настоящия член, не се прилага за доставки, извършени съгласно член 28а.“;

- 17) В дял XII заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„ГЛАВА 6

Специални режими за данъчно задължени лица, доставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни доставки на стоки или прехвърляния на собствени стоки“;

- 18) Член 365 се заменя със следното:

„Член 365

В справка-декларацията за ДДС се посочва индивидуалният идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС — общата стойност без ДДС на доставките на услуги, обхванати от този специален

режим, за които данъчното събитие е настъпило през данъчния период, както и общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС. В справка-декларацията трябва да бъдат посочени също така приложимите ставки за ДДС и общият дължим ДДС.

Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС след датата, на която справка-декларацията е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 364, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация е трябвало да бъде подадена съгласно член 364. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“;

- 19) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Раздел 3

Специален режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки за някои доставки на стоки на територията на държава членка, извършени от данъчно задължено лице, което не е идентифицирано за целите на ДДС в тази държава членка, или чрез електронни интерфейси, улесняващи такива доставки, и за услуги, доставени на данъчно незадължено лице от данъчно задължени лица, установени в Общността, но не в държавата членка по потребление“;

- 20) В член 369а точка 3 се изменя, както следва:

- а) буква в) се заменя със следното:

„в) при доставка на стоки, извършена от данъчно задължено лице, улесняващо тези доставки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице — тази държава членка;“;

- б) Добавят се следните букви г) и д):

„г) при доставка на стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на друго данъчно незадължено лице — държавата членка, в която се счита, че се извършва доставката;

д) при доставка на стоки без изпращане или превоз на стоки или ако изпращането на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице — тази държава членка;“;

- 21) Член 369б се заменя със следното:

Държавите членки разрешават на следните данъчно задължени лица да използват този специален режим:

- а) данъчно задължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;
- б) без да се засяга член 14а, параграф 2, за целите на този специален режим, данъчно задължено лице, улесняващо доставката на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2 без изпращане или превоз, или ако изпращането или превозът започва и завършва в една и съща държава членка, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице.
- в) данъчно задължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, доставящо услуги на данъчно незадължено лице;
- г) данъчно задължено лице, неидентифицирано в държавата членка, в която стоките подлежат на облагане с ДДС, доставящо стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39 на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- д) данъчно задължено лице, което не е идентифицирано в държавата членка, в която стоките подлежат на облагане с ДДС, доставящо стоки без изпращане или превоз, или ако изпращането започва и завършва в една и съща държава членка на едно от следните лица:
 - а) данъчно задължено или данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
 - б) всяко друго данъчно задължено лице, ако доставката е доставка на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети или антикварни предмети, когато стоките подлежат на облагане с ДДС в съответствие с режима за облагане на маржа на печалбата, предвиден в членове 312—325.

Този специален режим се прилага за всички тези стоки или услуги, доставяни в Общността от съответното данъчно задължено лице“.

22) Член 369ж се изменя, както следва:

- а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. В справка-декларацията за ДДС се указва идентификационният номер по ДДС, посочен в член 369г, и за всяка държава членка по потребление — общата стойност без ДДС, приложимите ставки на ДДС, когато е уместно, общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС, когато е уместно, и общият дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, за които данъчното събитие е възникнало през данъчния период:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;
- б) без да се засяга член 14а, параграф 2, за целите на този специален режим, доставките на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на тези стоки започва и завършва в една и съща държава членка, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- в) доставките на услуги;
- г) доставките на стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- д) доставките на стоки без изпращане или превоз, или ако изпращането започва и завършва в една и съща държава членка, в която тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;

Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член.

- б) Параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато стоките се изпращат или превозват във или от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, когато е уместно, общия размер, съобразно ставката, на съответния ДДС, когато е уместно, и общия дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, за всяка държава членка, от която или в която се изпращат или превозват такива стоки:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, различни от направените от данъчно задължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2;
- б) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и доставките на стоки, ако изпращането или превозът на тези стоки започва и завършва в една и съща държава членка, извършени от данъчно задължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;
- в) доставките на стоки в съответствие с членове 36, 37 и 39, когато тези стоки се доставят на данъчно задължено лице или на данъчно

незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице;

- г) доставките на стоки на данъчно задължено лице или на данъчно незадължено юридическо лице, чиито вътреобщностни придобивания на стоки не подлежат на облагане с ДДС съгласно член 3, параграф 1, или на всяко друго данъчно незадължено лице, когато изпращането започва и завършва в една и съща държава членка.

Във връзка с доставките, посочени в буква а), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени, ако са налични.

Във връзка с доставките, посочени в буква б), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени, ако са налични.

Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки по потребление.“;

- в) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Изискването за предоставяне на информацията по параграф 2 се прилага и за доставките на стоки без изпращане или превоз, които се извършват в държава членка, различна от държавата членка по идентификация.“;

- г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Когато данъчно задълженото лице, доставящо услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекта, различни от тези в държавата членка по идентификация, от които се доставят услугите, справка-декларацията по ДДС включва и общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, когато е уместно, общия размер, съобразно ставката, на съответния ДДС, когато е уместно, и общия дължим ДДС по отношение на тези доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.“;

- д) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС след датата, на която справка-декларацията е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 369е, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от 3 години от датата, на която първоначалната справка-декларация е трябвало да бъде подадена съгласно член 369е. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“;

- 23) В член 369м се добавя следният параграф 4:

„4. Независимо от параграф 1, държавите членки изискват от данъчно задълженото лице, за което се счита, че действа като доставчик в съответствие с член 14а, параграф 1, да използва този специален режим за всички свои дистанционни продажби на стоки, внесени от трети територии или трети държави.

24) Член 369п се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква д):

„д) статус на данъчно задължено лице, за което се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 1.“;

б) в параграф 3 се добавя следната буква е):

„е) статус на данъчно задължено лице, за което се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 1.“;

25) Член 369с се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква г) се заменя със следното:

„г) ако това данъчно задължено лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим, и доколкото използването на този режим не е задължително в съответствие с член 369м, параграф 4.“

б) в параграф 3 буква г) се заменя със следното:

„г) ако това данъчно задължено лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим, и доколкото използването на този режим не е задължително в съответствие с член 369м, параграф 4.“

в) Вмъква се нов параграф 4:

„4. Когато използването на специалния режим е задължително в съответствие с член 369м, параграф 4, държавите членки по идентификация приемат подходящи мерки, различни от заличаване от регистъра за идентификация, когато данъчно задълженото лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим.“;

26) В член 369у параграф 2 се заменя със следното:

„2. Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС след датата, на която справка-декларацията е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 369т, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация е трябвало да бъде подадена съгласно член 369т. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка по потребление, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.“;

27) В дял XII, глава 6 се вмъква следният раздел 5:

„Раздел 5

Специален режим за прехвърляне на собствени стоки

Член 369ча

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на общностното право, се прилагат следните определения:

1. „прехвърляне на собствени стоки“ означава прехвърлянето на стоки в друга държава членка в съответствие с член 17, параграф 1, включително прехвърляния съгласно член 14а, параграф 3, и не включва прехвърляния на капиталови стоки съгласно определението на държавата членка, до която се изпращат или превозват стоките в съответствие с член 189, буква а), или стоки, по отношение на които няма пълно право на приспадане в тази държава членка.
2. „държава членка по идентификация“ означава държавата членка, на чиято територия данъчно задълженото лице е установило своята стопанска дейност или, ако това данъчно задължено лице не е установило своята стопанска дейност в Общността, държавата членка, в която това данъчно задължено лице има постоянен обект.

Ако данъчно задълженото лице не е установило стопанската си дейност в Общността, но има повече от един постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка с постоянен обект, в която данъчно задълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години.

Когато данъчно задължено лице не е установило стопанската си дейност в Общността и няма постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или превозът на стоките. Когато има повече от една държава членка, в която започва изпращането или превозът на стоките, данъчно задълженото лице посочва коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчно задълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години.

Член 369чб

Държавите членки разрешават на всички данъчно задължени лица, извършващи прехвърляне на собствени стоки, да използват този специален режим.

Този специален режим се прилага за всички прехвърляния на собствени стоки, извършени от данъчно задължено лице, регистрирано по този режим.

Член 369чв

Данъчно задълженото лице декларира пред държавата членка по идентификация кога това данъчно задължено лице започва и преустановява своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, или когато променя тези дейности по такъв начин, че това данъчно задължено лице вече не отговаря на условията, необходими за ползването на този специален режим. Посоченото данъчно задължено лице съобщава тази информация по електронен път.

Член 369чг

За облагаемите сделки, извършвани по този режим, данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се идентифицира за целите на ДДС само в държавата членка по идентификация. За тази цел държавата членка използва индивидуалния идентификационен номер по ДДС, който вече е определен за данъчно задълженото лице по отношение на задълженията му в съответствие с вътрешната система.

Член 369чд

Държавата членка по идентификация изключва данъчно задължено лице от специалния режим във всеки от следните случаи:

- а) ако това данъчно задължено лице съобщи, че вече не извършва прехвърляния на собствени стоки, обхванати от този специален режим;
- б) ако по друг начин може да се приеме, че облагаемите дейности на това данъчно задължено лице, обхванати от този специален режим, са преустановени;
- в) ако това данъчно задължено лице вече не отговаря на условията, необходими за използването на този специален режим;
- г) ако това данъчно задължено лице системно не спазва правилата, свързани с този специален режим;

Член 369че

Данъчно задълженото лице, което използва този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всеки месец, независимо от това дали са били извършени прехвърляния на стоки, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца след приключването на данъчния период, който обхваща.

Член 369чж

1. Справка-декларацията за ДДС указва идентификационния номер по ДДС, посочен в член 369чг, а за всяка държава членка, за която се изпращат или прехвърлят стоките, общата стойност без ДДС на прехвърлянията, обхванати от този специален режим, за които данъчното събитие е настъпило през данъчния период.

Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 3 от настоящия член.

2. Когато стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност без ДДС на прехвърлянията, обхванати от този специален режим, за всяка държава членка, от която се изпращат или превозват стоките.

Справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава

членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени, ако са налични. Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки, до които се изпращат или превозват стоките.

3. Когато се налагат изменения в справка-декларацията за ДДС след датата, на която справка-декларацията е трябвало да бъде подадена в съответствие с член 369че, тези изменения се включват в последваща справка-декларация в срок от три години от датата, на която първоначалната справка-декларация е трябвало да бъде подадена съгласно член 369че. В последващата справка-декларация за ДДС се посочва съответната държава членка, до която се изпращат или превозват стоките, данъчният период и размерът на ДДС, във връзка с който се налагат изменения.

Член 369чз

1. Справка-декларацията за ДДС се изготвя в евро.

Държавите членки, които не са въвели еврото, могат да изискат справка-декларацията за ДДС да бъде изготвена в тяхната национална валута.

Ако доставките са извършени в други валути, за целите на попълването на справка-декларацията за ДДС данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, използва обменния курс, приложим в последния ден от данъчния период.

2. Конвертирането се извършва по обменния курс на Европейската централна банка за същия ден или — ако няма публикуван курс за този ден — по курса за следващия ден.

Член 369чи

За целите на този специален режим вътреобщностното придобиване на стоки в държавата членка, в която се изпращат или превозват стоките, е освободено от облагане.

Член 369чй

Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, не може да декларира по отношение на своите облагаеми дейности, обхванати от този специален режим, в справка-декларацията за ДДС за този режим ДДС, подлежащ на приспадане съгласно член 168 от настоящата директива в държавите членки, до които или от които се изпращат или превозват стоките. Независимо от член 1, точка 1 от Директива 86/560/ЕИО и член 2, точка 1, член 3 и член 8, параграф 1, буква д) от Директива 2008/9/ЕО, на съответното данъчно задължено лице се възстановява данък в съответствие със същите директиви. Член 2, параграфи 2 и 3 и член 4, параграф 2 от Директива 86/560/ЕИО не се прилагат по отношение на възстановяването на данък във връзка със стоки, обхванати от този специален режим.

Ако от данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, се изисква да бъде регистрирано в държава членка за дейности извън обхвата на този специален режим, то приспада ДДС, начислен в тази държава членка, по отношение на стоките или услугите, които са му доставени в тази

държава членка, в справка-декларацията за ДДС, която се подава съгласно член 250.

Член 369чк

1. Данъчно задълженото лице, ползващо този специален режим, води регистър на прехвърлянията на собствени стоки, обхванати от този специален режим. Този регистър трябва да е достатъчно подробен, за да могат данъчните органи на държавите членки, от които и до които се изпращат или превозват стоките, да проверят точността на справка-декларацията за ДДС.

2. При поискване регистърът по параграф 1 трябва да се предостави по електронен път на държавата членка, от която и до която се изпращат или превозват стоките, както и на държавата членка по идентификация.

Този регистри трябва да се съхранява за срок от 5 години, считано от 31 декември на годината, през която е извършено прехвърлянето на собствени стоки.“.

Член 3

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2026 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 243 параграф 3 се заличава.
- 2) В член 262 параграф 2 се заличава.

Член 4

Изменения на Директива 2006/112/ЕО, пораждащи действие от 1 януари 2028 г.

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 42 буква б) се заменя със следното:
„б) лицето, придобиващо стоките, е спазило задълженията, предвидени в член 265, свързани с предаването на данни за вътреобщностните придобивания.“;
- 2) В член 138 параграф 1а се заменя със следното:
„1а. Освобождаването, предвидено в параграф 1 от настоящия член, не се прилага, когато доставчикът не е спазил задължението, предвидено в членове 262 и 263, да съобщи данните за вътреобщностните сделки или когато предадените данни не съдържат точната информация относно доставката, както се изисква съгласно член 264, освен ако доставчикът може надлежно да обоснове всички пропуски по удовлетворителен за компетентните органи начин.“;
- 3) Член 218 се заменя със следното:
За целите на настоящата директива фактурите се издават в структуриран електронен формат. Държавите членки обаче може да приемат документи на хартиен носител или в друг формат като фактури за сделки, които не подлежат на задълженията за отчитане, предвидени в дял XI, глава 6. Държавите членки

разрешават издаването на електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета. Издаването на електронни фактури от данъчно задължените лица и тяхното предаване не подлежи на предварително задължително разрешение или проверка от страна на данъчните органи.“;

- 4) В член 222 първата алинея се заменя със следното:

„За доставките на стоки, извършени в съответствие с посочените в член 138 условия, или за доставките на стоки или услуги, за които съгласно членове 194 и 196 ДДС е платим от клиента, фактура се издава не по-късно от 2 работни дни след данъчното събитие.“;

- 5) Член 223 се заличава.

- 6) В член 226 се добавят следните точки 16, 17 и 18:

„16. в случай на коригираща фактура, последователният номер, който идентифицира коригираната фактура, както е посочено в точка 2;

17. номер IBAN на банковата сметка на доставчика, по която ще бъде преведено плащането по фактурата. Ако не е наличен номер IBAN, всеки друг идентификатор, който недвусмислено идентифицира банковата сметка, по която ще бъде преведено плащането по фактурата;

18. датата, на която е дължимо плащането на доставката на стоки или услуги, или, когато са договорени частични плащания, датата и сумата на всяко плащане.“;

- 7) В дял XI заглавието на глава 6 се заменя със следното:

„ГЛАВА 6

Изисквания за цифрово отчитане“;

- 8) В дял XI, глава 6 се вмъква следното заглавие на раздел 1:

„Раздел 1

Изисквания за цифрово отчитане за презграничните възмездни доставки на стоки и услуги между данъчно задължени лица“;

- 9) Член 262 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„Всяко данъчно задължено лице, идентифицирано за целите на ДДС, подава на държавата членка, в която това лице е установено или идентифицирано за целите на ДДС, следните данни за всяка доставка и всяко прехвърляне на стоки, извършени в съответствие с член 138, за всяко вътреобщностно придобиване на стоки в съответствие с член 20 и за всяка доставка на услуга, която е облагаема в държава членка, различна от тази, в която е установен доставчикът.“;

- 10) Член 263 се заменя със следното:

„Член 263

1. Данните по член 262, параграф 1 се предават за всяка отделна сделка, извършена от данъчно задълженото лице, не по-късно от 2 работни дни след издаването на фактурата или след датата, на която е трябвало да бъде издадена фактурата, когато данъчно задълженото лице не спази задължението за издаване на фактура. Данните се предават от данъчно задълженото лице или от трето лице за сметка на това данъчно задължено лице. Държавите членки предвиждат електронни средства за подаване на такива данни.

Държавите членки разрешават предаването на данни от електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС на Европейския парламент и на Съвета.

Държавите членки могат да разрешат предаването на данни от електронни фактури с помощта на други формати на данни, които осигуряват оперативна съвместимост с европейския стандарт за електронното фактуриране.

2. Общото електронно съобщение за предоставяне на данните, посочени в параграф 1, се определя в съответствие с процедурата, предвидена в член 58, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 904/2010.“;

11) Член 264 се заменя със следното:

„Член 264

Данните, предадени в съответствие с член 263, съдържат всички изброени по-долу елементи:

- а) информацията, посочена в член 226, точки 1—4, 6, 8—11а, 16, 17 и 18;
- б) по отношение на доставките на стоки, състоящи се от прехвърляне в друга държава членка, както е посочено в член 138, параграф 2, буква в), общата стойност на доставката, определена съгласно член 76.

12) Член 265 се заменя със следното:

„Член 265

В случай на вътреобщностни придобивания на стоки, както е посочено в член 42, данъчно задълженото лице, идентифицирано за целите на ДДС в държавата членка, която е издала идентификационния номер по ДДС, под който това лице е извършило тези придобивания, посочва ясно следната информация в данните, които трябва да бъдат предадени:

- а) идентификационния номер по ДДС на това лице в тази държава членка, под който то е извършило придобиването и последващата доставка на стоки;
- б) идентификационния номер по ДДС в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките, на лицето, в полза на което данъчно задълженото лице е извършило последващата доставка;
- в) стойността, без ДДС, на всяка доставка, извършена от данъчно задълженото лице в държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките.“;

- 13) Член 266 се заличава;
- 14) Член 267 се заменя със следното:

„Член 267

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, които в съответствие с член 194 или член 204 се считат за платци на ДДС вместо данъчно задължено лице, което не е установено на тяхна територия, спазват задължението за предоставяне на данните, установено в настоящата глава.“;

- 15) Член 268 се заменя със следното:

„Член 268

Държавите членки изискват данъчно задължените лица, които на тяхна територия извършват вътреобщностни придобивания на стоки или сделки, третиран като такива съгласно член 21 или член 22, да предоставят данни за тези сделки, както е предвидено в настоящата глава.“;

- 16) Членове 269, 270 и 271 се заличават.
- 17) В дял XI, глава 6 се вмъква следният раздел 2:

„Раздел 2

**Изисквания за цифрово отчитане за възмездните доставки на стоки и услуги
между данъчно задължени лица на територията на една държава членка**

Член 271а

1. Държавите членки може да изискват данъчно задължените лица, идентифицирани за целите на ДДС на тяхна територия, да изпращат по електронен път на своите данъчни органи данни за възмездните доставки на стоки и услуги, извършени в полза на други данъчно задължени лица на тяхна територия.

2. Държавите членки може да изискват данъчно задължените лица, идентифицирани за целите на ДДС на тяхна територия, да изпращат по електронен път на своите данъчни органи данни за облагаемите сделки, различни от посочените в параграф 1 от настоящия член и в член 262.

Член 271б

Когато държава членка изисква изпращане на данните съгласно член 271а, данъчно задълженото лице или трето лице за сметка на данъчно задълженото лице предава тези данни сделка по сделка не по-късно от 2 работни дни след издаването на фактурата или след датата, на която е трябвало да бъде издадена фактурата, когато данъчно задълженото лице не спази задължението за издаване на фактура. Държавите членки разрешават предаването на данни от електронни фактури, които отговарят на европейския стандарт за електронното фактуриране и на списъка на синтаксиси съгласно Директива 2014/55/ЕС.

Държавите членки може да разрешат предаването на данните от електронни фактури с помощта на други формати на данни.

Член 271в

Не по-късно от 31 март 2033 г. Комисията, въз основа на информацията, предоставена от държавите членки, представя на Съвета доклад относно функционирането на вътрешните изисквания за отчитане, посочени в настоящия раздел. В този доклад Комисията оценява необходимостта от по-нататъшни мерки за хармонизиране и, ако счете за необходимо, прави подходящо предложение за такива мерки.“;

- 18) Член 273 се заменя със следното:

„Член 273

Държавите членки може да наложат други задължения, които те считат за необходими, за да осигурят правилното събиране на ДДС и да предотвратят отклонението от данъчно облагане, при спазване на условието за еднакво третиране на вътрешните сделки и сделките, извършвани между държави членки от данъчно задължени лица и при условие, че тези задължения не пораждат в търговията между държавите членки формалности, свързани с преминаването на границите.

Възможността по първа алинея не може да се използва за налагане на допълнителни задължения за фактуриране, които надхвърлят предвидените в глава 3, нито за въвеждане на допълнителни задължения за отчетност, които надхвърлят предвидените в дял XI, глава 6.“;

Член 5

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2023 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива. Те незабавно информират Комисията за това.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2024 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2024 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 2 от настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2025 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

3. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2025 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 3 от настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2026 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

4. Държавите членки приемат и публикуват не по-късно от 31 декември 2027 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 4 от настоящата директива.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2028 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

5. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 6

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 7

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Съвета
Председател